

การคำนวณค่าภาษีศุลกากรตามมาตรา ๑๐ ทวิ

๓.๑ ประวัติความเป็นมาของมาตรา ๑๐ ทวิ ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๒๕

หน้าที่หลักของกรมศุลกากรคือการเก็บภาษีขาเข้าและขาออก รวมทั้งภาษีการค้าแทนกรมสรรพากร แต่รายได้ส่วนใหญ่มาจากการเก็บภาษีขาเข้า เพราะสินค้าขาออกนั้นเก็บภาษีเพียงไม่กี่ประเภท ในการเก็บภาษีสินค้าขาเข้าประเด็นสำคัญก็คือ ความรับผิดชอบในค่าภาษีขาเข้าเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อไร เพราะกรมศุลกากรไม่มีอำนาจเรียกเก็บภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่ยังไม่ได้เข้ามาในราชอาณาจักรไทยได้ กฎหมายที่ให้อำนาจศุลกากรในการเก็บภาษีขาเข้าได้แก่ มาตรา ๑๐ ทวิ ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติที่ ๓๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า "ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้ามาเกิดขึ้นในเวลาผู้นำของเขาสำเร็จ" ซึ่งข้อความนี้เดิมบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดพิทักษ์ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่า "ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรเกิดขึ้น ณ เวลาผู้นำของเขา หรือเวลาส่งของออกแล้ว" และมี

ภายใต้บังคับกฎหมายศุลกากร อัตราอากร ราคาของ และสภาพของที่ใช้เป็นหลักในการคำนวณเงินอากรอันพึงต้องชำระนั้น ให้พิจารณาจากราคาหรือสภาพของของในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรเกิดขึ้น"

แต่คณะปฏิวัติได้นำข้อความดังกล่าวมารวมไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร โดยมีเหตุผลปรากฏอยู่ในคำปรารภของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๓ ว่า "บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์ศุลกากร เกี่ยวกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากร เป็นบทบัญญัติอันเป็นหลักการทั่วไปของการศุลกากร ไม่เกี่ยวกับการกำหนดพิทักษ์ศุลกากร สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร" ผลก็คือให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดพิทักษ์ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ เสีย และนำข้อความ

ที่ยกเลิกไปแล้วแยกมาบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ๒๔๖๔ ว่าด้วยความรับผิดชอบในค่าน้ำเข้าเขา และมาตรา ๑๐ ทรี ว่าด้วยความรับผิดชอบในค่าน้ำขาออก

ตามมาตรา ๑๐ ทวิ ดังกล่าวมีข้อความดังนี้ คือ .

"ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าน้ำสำหรับของที่นำเขาเกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเขาสำเร็จ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๙ และ มาตรา ๘๘ การคำนวณค่าน้ำให้ถือตามสภาพของราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าน้ำเกิดขึ้น แต่กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่ไม่ปล่อยของเขานั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่น่าเขาหรือในสภาพที่โคผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น "

ความข้างคนนี้ ให้นำมาตรา ๕ ของพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเขาทั้งหมดมารวมกับความในตอนท้ายของมาตรา ๑๐ เดิมแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔ เพียงบางส่วน แล้วบัญญัติเป็นมาตราขึ้นมาใหม่โดยเอกเทศ ความบางส่วนยังคงเดิม บางส่วนก็ตัดออก และบางส่วนก็แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

ข้อความที่คงเดิมก็คือ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าน้ำเข้าเขา เกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเขาสำเร็จ ส่วนเวลาใดที่จะถือว่าการนำของเขาสำเร็จ ยังคงถือตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔ เป็นเกณฑ์ คือให้ถือว่าการนำเขาสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเขานั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง คำว่าเขตท่าในที่นี้หมายถึงเขตท่าที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งอาจอ้างอำนาจตามความในมาตรา ๔ อนุมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ๒๔๖๔ ซึ่งก็คือเขตของศุลกากรนั่นเองไม่ใช่หมายถึงเขตของท่าเรือแต่อย่างใด เช่น กฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๖๐ พ.ศ.๒๕๑๔ กำหนดเขตที่จอดเรือนอกสันดอน ว่า คำนวณวันตกจากเสาดิน (หลักเขตศุลกากร) ที่สร้างไว้ประมาณกึ่งกลางระยะทางระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา

กับแม่น้ำท่าจีนเป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ถึงแนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาที่น้ำทะเลลงต่ำที่สุด หนาน้ำเกิดธรรมชาติ คานใต้ตามแนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาที่น้ำทะเลลงต่ำที่สุดหนาน้ำเกิดธรรมชาติ คานตะวันออกไปจดเขตท่าเรืออ่างศิลา เป็นต้น ฉะนั้นสินค้าทางประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อส่งขึ้นกรุงเทพฯ และไม่ได้เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๔๗ และ ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๕ จะต้องรับผิดชอบเสียค่าภาษีศุลกากรนับแต่เรือที่บรรทุกสินค้านั้นได้เข้ามาถึงเขตที่จอดเรือนอกสันดอนดังกล่าว เพราะได้เข้ามาในเขตท่ากรุงเทพฯ แล้ว

ข้อความที่ตัดออกไปคือ ข้อความที่เคยบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ เดิม ซึ่งว่า "ก. ค่าภาษีที่จะต้องเสียสำหรับของที่ศุลกากรนำมารักษาวินิจฉัยตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นับจำนวนตามพิกัดอัตราที่ใช้อยู่ในวันซึ่งศุลกากรได้ตรวจมอบของเช่นนั้นไปถูกต้องแล้ว"

เหตุที่หยกเลิกข้อความนี้เสียก็เพราะไม่เป็นธรรมแก่พ่อค้า เนื่องจากในสมัยก่อน พอพิภักดิ์อัตรามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น ศุลกากรก็จะใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓ ซึ่งให้อำนาจศุลกากรนำของที่มีเหตุอยู่หลังจากสิบวันนับแต่วันนำเข้า และยังมีไคส่งมอบไปโดยถูกต้องมาเก็บรักษาไว้ และใช้พิกัดอัตราในวันที่สุดกากรตรวจมอบของเช่นนั้นไปเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากร โดยไม่ใช้พิกัดอัตราที่เป็นอยู่ในวันที่เรือเข้าเขตท่าตามหลักทั่วไป ซึ่งเป็นการเอาเปรียบพ่อค้า เพราะถ้าอากรลดลงศุลกากรก็ไม่ยื่นมือเข้าไปเก็บรักษา ผลคือก็ต้องใช้อัตราอากรในวันที่เรือเข้าเขตท่าเป็นเกณฑ์คำนวณเงินอากร ทำให้พ่อค้าเสียเปรียบ ฉะนั้นการยกเลิกข้อความดังกล่าวเสีย จึงเป็นธรรม เพราะไปใช้หลักเกณฑ์ทั่วไป ที่นับจากวันที่เรือเข้าเขตท่า เป็นเกณฑ์ โดยไม่มีข้อยกเว้นในเรื่องการเก็บรักษาอีกต่อไป

ข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ใต้แก่การคำนวณค่าภาษีสำหรับของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน แต่ก็เป็น การแก้ไขเฉพาะถ้อยคำ ส่วนผลในทางปฏิบัติยังคงเดิม อยู่ ความเดิมในมาตรา ๑๐ ข. บัญญัติว่า

"ข. คำภาษาที่จะต้องเสียสำหรับของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าที่รับโอนุมัติแล้ว ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้คำนวณตามพิกัดอัตราซึ่งใช้อยู่ในวันซึ่งโดยขาย ของเชนวนนั้นออกจากคลังสินค้าไปจริง"

ซึ่งถ้าพิจารณาโดยผิวเผิน คล้ายกับว่าการคำนวณคำภาษาให้ใช้อัตราอากร ในวันซึ่งขายของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน รวมทั้งสภาพของและราคาของก็ต้องพิจารณา ตามวันที่การนำเข้าสำเร็จด้วย ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีข้อความใดกล่าวไว้ ทั้งนี้โดยใช้มาตรา ๕ ของกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ แต่กฎหมายพิกัด อัตราศุลกากร มาตรา ๕ ก็มีข้อความต่อไประบุว่า "ภายใต้บังคับกฎหมายศุลกากร" อีกด้วย และกฎหมายศุลกากรที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็มีตามมาตรา ๘๗,๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๕ ซึ่งมาตรา ๘๘ บัญญัติว่า "รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ ตามมาตรา ๘๗ ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น"

คำว่า "รายการละเอียด" ย่อมหมายถึงสภาพของราคาของด้วย ฉะนั้น หมายความว่า ให้ใช้สภาพของ ราคาของตามวันที่จัดบันทึกไว้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณ เงินอากร ไม่ใช่สภาพของ ราคาของ ตามวันนำเข้าเป็นเกณฑ์ แบบสินค้าที่เก็บใน คลังสินค้าธรรมดา ที่มีใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนและตามมาตรา ๑๐ ทวิ ที่แก้ไขใหม่นี้ก็มีคำว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๘" เช่นกัน เพราะในปัจจุบันนี้ได้ยกเลิกมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรไปแล้ว โดยนำมารวมเป็นมาตรา ๑๐ ทวินี้ ฉะนั้น การคำนวณคำภาษาสำหรับของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนจึงต้องคำนวณตามสภาพของและ ราคาของที่ได้จัดไว้ในวันที่จกรายการละเอียดของสินค้าขณะนำสินค้าเข้าเก็บไว้ในคลังสินค้า ทัณฑ์บนตามความหมายเดิมเช่นกัน

ส่วนอัตราอากรนั้นทั้งกฎหมายเก่า และกฎหมายใหม่มีใจความตรงกันที่ให้ คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่ได้ปล่อยของ เชนวนนั้นออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน แต่กฎหมายใหม่ได้อนุมัติให้มีการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าโคควย ซึ่ง ของที่นำเข้าไปในโรงผลิตสินค้ายกเวลานี้ เมื่อผสมหรือประกอบในโรงผลิตสินค้าแล้ว จะ

กลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อกลายเป็นของต่างชนิดกัน ประเภทพิกัตอัตราศุลกากร ก็ต้องแตกต่างกันไป ฉะนั้นอาจเกิดปัญหาได้ว่า จะใช้พิกัตอัตราประเภทเดียวกับที่ปรากฏ อยู่ขณะย้ายออกไต่หรือไม่ ซึ่งกฎหมายก็ได้บัญญัติไว้แน่ชัดไปแล้วว่า "ให้คำนวณตามพิกัต อัตราศุลกากรที่ขอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่า จะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเขาหรือในสภาพที่ผลิตหรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น

๓.๒ คำนิยามว่าค่าน้ำภาษี, อากร

มาตรา ๑๐ ทวิ กล่าวไว้ว่า "ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับ ของที่นำเขาเกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเขาสำเร็จ..."

คำว่า "ภาษี" มีคำจำกัดความอยู่ในมาตราที่ ๑ ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๘ ว่าหมายความว่า ค่าน้ำภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม ค่าการระติคัพพันใน ทางศุลกากรหรืออากรชั้นใน

และในมาตราเดียวกันนั้น ก็มีคำจำกัดความคำว่า "อากร" ว่าหมายความว่า ค่าน้ำภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าการระติคัพพันในทางศุลกากรหรืออากรชั้นใน

แสดงว่า คำว่า "อากร" และ "ภาษี" มีความหมายเหมือนกัน และ แม้ในตัวของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๘ ก็มีบัญญัติไว้ว่า "...ของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี...ให้รับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้า ค่ายแล้ว..." ซึ่งยืนยันว่า อากร หรือภาษี มีความหมายอย่างเดียวกัน แต่ตาม ความเข้าใจโดยทั่วไปแล้ว คำว่า "ภาษี" หมายถึงทรัพย์สินที่รัฐเรียกเก็บจากราษฎร โดยทางตรง เช่น ภาษีเงินได้ เรียกเก็บจากผู้มีเงินได้โดยตรง หรือภาษีที่ดินก็เก็บ จากเจ้าของที่ดินโดยตรง

"อากร" หมายถึงทรัพย์สินที่รัฐเรียกเก็บจากราษฎรโดยทางอ้อม เช่น อากรยาสูบ อากรสุรา ซึ่งเรียกเก็บจากผูผลิตสินค้าโดยการที่รัฐบังคับให้ผูผลิตจำหน่าย

๑ ความในวรรคนี้เพิ่มเติมขึ้นโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ ๑)

ต้องปิดแสดมภ์รวมไว้ในราคาขายสุบ และสุรา เมื่อผู้ซื้อ ๆ ไปบริโภค ก็เท่ากับต้องจ่ายค่าอากรแก่รัฐโดยทางอ้อมนั่นเอง

ค่าธรรมเนียม หมายถึงเงินที่รัฐเรียกเก็บโดยอาศัยอำนาจตามบทกฎหมายผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ก็คือบุคคลที่ขอรับบริการ หรือผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งจากรัฐเป็นพิเศษกว่าบุคคลอื่น เช่นค่าธรรมเนียมดวงเวลา เรียกเก็บจากผู้ขอให้ทางศุลกากรปฏิบัติงานดวงเวลาให้กับตน อันเป็นการอำนวยความสะดวก และให้ผลประโยชน์กับบุคคลผู้ขอเป็นพิเศษกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ขอให้ทางศุลกากรทำงานดวงเวลาให้กับตน นอกจากนี้แล้วก็ยังมีค่าธรรมเนียมอื่น ๆ อีกที่ผู้ขอจะต้องจ่ายเงินให้แก่ศุลกากรเพื่อขอรับประโยชน์เป็นพิเศษ เช่น ค่าธรรมเนียมทำการนอกเขตที่ทำการศุลกากร ค่าธรรมเนียมใบรับรองการขนขึ้น เป็นต้น โดยที่ผู้ขอรับประโยชน์ดังกล่าวจะต้องเสียเงินตามอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ให้แก่ทางศุลกากร

"ค่าการระดมพันธ์ในทางศุลกากร" หมายถึงเงินที่ทางศุลกากรเรียกเก็บจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่นำเข้ามาอยู่ในอำนาจของศุลกากร เช่น ค่าจ้างเลี้ยงดูสัตว์มีชีวิตที่จับมาได้สามารถหักเอาจากเงินค่าขายสัตว์นั้นได้ หรือหักค่านาย ค่าบรรทุกในการนำสิ่งของมาขายทอดตลาด เป็นต้น

"อากรชั้นใน" หมายถึงอากรที่ต้องเสียอีกชั้นหนึ่งนอกจากภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าที่นำมาจากต่างประเทศ เช่น สุราต่างประเทศ จะต้องเสียอากรชั้นใน โดยการปิดแสดมภ์สุราก่อนจะนำออกไปจากกรมศุลกากร เป็นต้น

๓.๓ สภาพของของที่ใช้คำนวณค่าภาษีศุลกากร

ในการคำนวณค่าภาษีศุลกากรนั้น มาตรา ๑๐ ทวิ บัญญัติว่า "...การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น..." ซึ่งเวลาที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีนั่นก็คืออธิบายไว้ใน มาตรา ๔๑ แล้วว่า หมายถึงเวลาที่เรือซึ่งบรรทุกสินค้านั้นเข้ามาในเขตพินาศที่ถ่ายของจากเรือ หรือท่ามีชื่อที่ส่งของถึง

และตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ บัญญัติไว้ว่า
ให้นายเรือมารายงานเรือเข้า ณ ที่นั้น ๆ ภายใน ๒๔ ชั่วโมงจากเวลาที่มาถึง และ
ต้องยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือกับเอกสารต่าง ๆ ก่อนจะเปิดระวางเรือ หรือถ้าได้รับอนุญาต
พิเศษให้เปิดระวางเรือใดก่อนการรายงานเรือเข้า ก็ได้รับการผ่อนผันให้มารายงานเรือ
เข้าได้ภายใน ๓ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้รับอนุญาตพิเศษให้เปิดระวางเรือได้^๒

เอกสารต่าง ๆ ที่ต้องยื่นพร้อมกับบัญชีสินค้าสำหรับเรือ คือ

๑. บัญชีคนโดยสาร
๒. บัญชีแสดงรายชื่อหรือจำนวน และตำแหน่งหน้าที่คนในเรือ
๓. บัญชีแสดงจำนวนอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่คนโดยสารนำเข้ามา
๔. บัญชีแสดงจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดซึ่งเป็น
ของเจ้าหน้าที่ประจำเรือหรือเป็นของไซประจำเรือ
๕. บัญชีแสดงจำนวนเงิน มูลเงิน และเครื่องอุปกรณ์ในการสูญเงิน
๖. บัญชีแสดงจำนวนของไซ และอาหารของกินในเรือแผนกต่าง ๆ^๓

ในบัญชีสินค้าสำหรับเรือนั้นจะต้องมีรายการตามใบแนบ ๑ พ้ายพระราชบัญญัติ
ศุลกากร กล่าวคือ ต้องมีรายการที่ซึ่งได้บรรจุทุกของลงตามลำดับเวลา เครื่องหมาย
เลขหมายที่บัพที่มีอยู่ข้างใน จำนวนที่บัพ ชนิดของ ชื่อผู้ส่ง ชื่อผู้รับตราส่ง นำหนัก
ของแต่ละรายการ และน้ำหนักรวม ซึ่งทางกรมศุลกากรได้ถือบัญชีสินค้าสำหรับเรือนี้
เป็นหลักในการพิจารณาว่านายเรือหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากรหรือไม่ โดยที่ถ้าหากว่าบัญชี
สินค้าสำหรับเรือมีรายการผิดไปจากข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจถือว่าเป็นความผิด

^๒ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๓๘

^๓ ประมวลข้อบังคับศุลกากร พ.ศ.๒๕๔๑ ข้อ ๘๐๖

ฐานสำแดงเท็จ หรือสำแดงไม่บริสุทธิ์^๔ และบัญชีสินค้าสำหรับเรือที่ได้ยื่นไว้ต่อกรมศุลกากรแล้ว จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ อีกไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตและจะทำการแก้ไขได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ คือ

ก. มีหีบห่อของ (นอกจากหีบห่อของส่วนตัวคนโดยสารในเรือ) มิได้แสดงไว้ในบัญชีสินค้าสำหรับเรือ

ข. จะลดจำนวนหีบห่อให้น้อยลงกว่าที่ได้สำแดงไว้ในบัญชีสินค้าสำหรับเรือ

ค. จะแก้ไข เครื่องหมาย และเลขหมาย หรือ จำนวนหีบห่อ ลักษณะหีบห่อ ชนิดของ หรือนามผู้รับตราส่ง ซึ่งได้สำแดงไว้ผิด หรือเคลือบคลุมมากถึงแก่ทำให้ตรวจสอบใบขนสินค้าขึ้นกันกับบัญชีสำหรับเรือให้ถูกต้องมิได้^๕

แต่การขอแก้ไขบัญชีสินค้าสำหรับเรือดังกล่าวในกรณีขอลดจำนวนหีบห่อ หรือขอเปลี่ยนชนิดของให้ต่างไปจากที่สำแดงไว้ อันทำให้ากรลดน้อยลงนั้น ทางศุลกากรจะต้องตรวจสอบจนพอใจว่าสำแดงไว้ผิด เพราะสำคัญผิดเท่านั้น และถ้าเป็นของต้องห้ามต้องจำกัด จะมาขอแก้เป็นของที่ไม่ต้องห้ามต้องจำกัดแล้วจะต้องสอบสวนให้แน่นอนก่อนว่าไม่มีการทุจริตจึงจะอนุญาตให้แก้ไขได้

ความสำคัญของบัญชีสินค้าสำหรับเรือก็คือ ใช้เป็นหลักในการตรวจสอบว่าสินค้าใดบรรทุกมากับเรือสินค้าลำใด มีรายการละเอียดอย่างใดบ้างเพื่อตรวจสอบกับรายการสินค้าตามใบขนสินค้าที่พอลาจัดทำขึ้น เพื่อขอรับของไปจากศุลกากร ถ้าหากปรากฏว่ารายการในใบขนสินค้าไม่ตรงกับบัญชีสินค้าสำหรับเรือ ก็ต้องมีการตรวจสอบหรือแก้ไขให้รายการตรงกันแล้วแต่กรณี จึงจะขอรับของไปจากศุลกากรได้

^๔ ประมวลข้อบังคับศุลกากร ข้อ ๔๐๒

^๕ ประมวลข้อบังคับศุลกากร ข้อ ๔๐๔

เมื่อสินค้ามาถึงท่าเรือแล้ว พอลำนำเขาจะมาติดต่อขอรับสินค้าไปโดย
จัดทำรายการสินค้าของต้นสำแดงไว้ในใบขนสินค้าเขา มีรายการ จำนวน ชนิด
ราคา อัตราภาษี และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่กรมศุลกากรกำหนดไว้

เมื่อใบขนสินค้าเขา ผ่านการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่แผนกพิธีการไปแล้ว
ก็จะป็นหน้าที่ของแผนกตรวจสินค้าเขาที่จะนำสินค้านั้นมาตรวจดูว่าตรงตามที่สำแดงไว้
ในใบขนสินค้าเขาหรือไม่ ถ้าพบว่าจำนวนไม่ตรง เช่นแตกหัก เสียหายก็จะต้อง
ทำการบันทึกไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาการคืนอากรให้แก่อนำของเขา หรือลดหย่อน
อากรให้ตามจำนวน ทั้งนี้ผู้ตรวจจะต้องสลักรายการที่ตรวจพบไว้ในใบขนสินค้าเขา
โดยชัดเจนพร้อมทั้งข้ออ้าง หรือหลักฐานประกอบการพิจารณา ทั้งนี้เพราะว่าตามที่กล่าว
แล้วถือความรับผิดชอบในค่าภาษีที่เกิดแก่เวลาที่นำเขา ถึงเวลาที่เรือมาถึงท่าที่จะถ่ายของ
จากเรือหรือท่าที่มีของถึง ฉะนั้นถ้าของแตกหักเสียหาย หรือขาดหายควยประการใด ๆ
ภายหลังเวลานำเขาก็ต้องเสียอากรจนครบถ้วน แต่ถาของนั้นแตกหักเสียหายหรือขาดหาย
ก่อนวันนำเขา ก็ไม่ต้องเสียอากรในจำนวนสินค้ายานั้น ทั้งนี้โดยกรมศุลกากรวางหลัก
ไว้ว่าเป็นหน้าที่ของพอลำนำของเขาที่จะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าของนั้นแตกหัก หรือเสียหาย
จนใช้ไม่ได้ หรือขาดหายไปก่อนเวลานำเขา หรือถาผู้นำเขาพิสูจน์ไม่ได้ดังกล่าว แต่
ทางศุลกากรก็บอกไม่ได้ว่าแตกหักหรือเสียหายจนใช้การไม่ได้ หรือขาดหายภายหลังเวลา
นำเขา ก็ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่ลูกหนี้ คือไม่เก็บอากร หรือถามีการเก็บ
อากรไว้แล้ว ก็จะคืนเงินให้ตามส่วน ๖ การที่กรมศุลกากรกำหนดระเบียบให้ยกประโยชน์
แห่งความสงสัยให้แก่ลูกหนี้เป็นทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ของไทยเราซึ่งบัญญัติว่า "ในกรณีที่มีข้อสงสัย ท่านให้ตีความไปในทางที่
เป็นคุณแก่ลูกหนี้ ฝ่ายซึ่งจะต้องเป็นผู้ต้องเสียในมูลหนี้..."

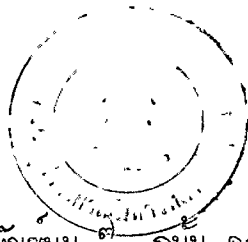
๖ ประมวลขอบังคับศุลกากร ข้อ ๑๐๕๓

ในทางปฏิบัติขณะมีการขนถ่ายสินค้าลงจากเรือสินค้า เพื่อนำเข้าเก็บในโรงพักสินค้า ถ้าหากมีหีบห่อใดชำรุด ทางบริษัทเรือ และเจ้าของโรงพักสินค้าจะทำบัญชีสิ่งของเสียหายขึ้นไว้ และหากปรากฏว่าสินค้าแตกทำลายหรือขาดหายไป ก็จะทำ Survey Note มอบให้เจ้าของสินค้าไปเรียกค่าเสียหายเอาจากบริษัทประกันภัย ส่วนเจ้าของคลังสินค้าจะรับผิดชอบในการแตกหักเสียหาย หรือขาดหายไป ของสินค้า เฉพาะในกรณีของที่เก็บรักษาไว้นั้นขาดหายไป หรือถูกทำลายไปหลังจากนำมาเก็บไว้แล้วเท่านั้น

ซึ่งปัญหาว่าการหาย หรือการสูญเสียบ ถูกทำลายของสินค้า ได้เกิดก่อนการนำเขาหรือไม่ เป็นข้อโต้เถียงของทางศุลกากร และกับพ่อค้าอยู่เสมอ เพราะของที่ขาดหายบางรายแม้จะนำเชื่อว่าหายไปหลักจากวันนำเขา แต่ถ้ามองหลักฐานยืนยันแน่นอนว่าหายไปหลังการนำเขาแล้ว ทางผู้ตรวจก็จำต้องสลักรายการรับรองว่าหายไปก่อนการนำเขาเพราะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าหายไปหลังวันนำเขา

แต่อย่างไรก็ดี ประมวลข้อบังคับข้อ ๑๐๕๓ ก็มีใ้ข้อความรวมถึงกรณีที่สินค้าสูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัยหลังการนำเขาไว้ว่าจะคืนหรือยกเว้นอากรให้ใดหรือไม่ เพราะขณะของนำเขามาแล้ว ยังอยู่บนเรือสินค้าก็ดี ขณะขนย้ายขึ้นจากเรือขณะนำเขาเก็บในคลังสินค้า และเวลาที่สินค้าอยู่ในคลังสินค้าแล้ว ถ้าเกิดอุบัติเหตุทำให้สินค้าสูญหายไปก็ไม่มีข้อบัญญัติว่าไว้โดยตรงว่าจะให้ปฏิบัติอย่างไร แต่พระราชบัญญัติศุลกากรมาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ว่า "ถ้าของใดเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้นสูญหายหรือถูกทำลาย โดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะเลี่ยงเสียได้ ในขณะที่อยู่บนเรือก็ดี หรือเวลาย้ายตอนขนขึ้นก็ดี ในเวลารับเขาเก็บในคลังสินค้า หรือในเวลาที่อยู่ในคลังสินค้าก็ดี ท่านว่าอธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือคืนค่าภาษีที่ใดเสียแล้วสำหรับของนั้นได้"

แม้ว่ามาตรา ๕๕ นี้จะอยู่ในหมวดที่ ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๕ ซึ่งว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์มา แต่ตามคำจำกัดความในวรรค ๑๔ ของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน คำว่า "คลังสินค้า" หมายความว่า

โรงพักสินค้าที่มั่นคง และคลังสินค้าที่พัฒนา ฉะนั้น ความในมาตรา ๔๕ นี้ จึงนำไปใช้
กับโรงพักสินค้าโดยทั่วไปได้

ผลจากการนำมาตรา ๔๕ มาใช้ก็คือ ทำให้สินค้าที่เสียหายหรือถูกทำลาย
โดยอุบัติเหตุที่มีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ เช่น แผ่นดินไหว พายุ ฟ้าผ่า ได้รับความยกเว้นภาษี
หรือคืนค่าภาษีที่เสียไว้แล้วให้ คำว่า "อุบัติเหตุที่มีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้" เห็นว่าน่าจะ
จะหมายความทำนองเดียวกับคำว่า "เหตุสุดวิสัย" ในกฎหมายไทย ซึ่งหมายความว่า
"เหตุใด ๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี ไม่มีใครจะอาจป้องกันได้ แม้บุคคลผู้ต้อง
ประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้
จากบุคคลนั้นในฐานะเช่นนั้น" ทั้งนี้เพราะตามพระราชบัญญัติศุลกากรเหตุสูญหายหรือถูกทำลาย
ต้องเนื่องจากอุบัติเหตุที่มีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ ถ้าอยู่ในฐานะที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ไม่ได้
ใช้ความระมัดระวังตามสมควรก็จะยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างเพื่อยกเว้นอากรไม่ได้ การเกิด
เพลิงไหม้ก็ดี การที่ลวดสลิงขาดทำให้สินค้าตกลงมาแตกหักเสียหาย หรือหล่นลงน้ำสูญหาย
ไป หรือกรรมกรประมาททำให้ของแตกหักก็ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไปว่า เป็นอุบัติเหตุ
ที่หลีกเลี่ยงได้หรือไม่ เพราะเหตุดังกล่าวอาจป้องกันได้ถ้าใช้ความระมัดระวังพอสมควร
แต่ถ้าเป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากภัยธรรมชาติ เช่นลมพายุ แผ่นดินไหว ฟ้าผ่าทำให้เกิด
เพลิงไหม้ ย่อมจะไม่ต้องพิสูจน์ให้ลำบากกว่าหลีกเลี่ยงได้หรือไม่ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
คำว่า "เหตุสุดวิสัย" มีความหมายเหมือนกับคำว่า "อุบัติเหตุที่มีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้"
ในทางพระราชบัญญัติศุลกากร

ฉนั้น ในเรื่องนี้ ตามประมวลข้อบังคับศุลกากรข้อ ๑๐๕๓ ดังกล่าวที่ว่าด้วย
การปฏิบัติในการตรวจสินค้าที่แตกหักเสียหาย ควรจะได้บัญญัติเพิ่มเติมไว้ควรวว่า ถ้าของ

๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ขอ ๑

สูญหาย หรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้ ถึงแม้จะเกิดหลังวันนำ
เข้า ก็ไม่เรียกเก็บอากร หรือถ้าเก็บไว้แล้วก็ให้คืนอากรให้ เพื่อจะได้ไม่ต้องไปพิสูจน์
เป็นราย ๆ ไปแบบปัจจุบันนี้

กฎหมายต่างประเทศ

ตามพระราชบัญญัติศุลกากร มาตรา ๑๐ ทวินั้น ถือหลักว่าสภาพของของ
ที่ใช้พิจารณาในการเก็บภาษีอากรนั้น ถือสภาพขณะให้นำเข้าเป็นเกณฑ์ และยอมให้หักลด
หย่อนภาษีสำหรับความเสียหายที่เกิดหลังการนำเข้าได้เฉพาะกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น
ส่วนกฎหมายศุลกากรของต่างประเทศ ส่วนใหญ่ก็ถือสภาพขณะนำเข้าเป็นเกณฑ์
เช่นกัน นอกจากนี้เกาหลี^๔ ซึ่งปกติถือสภาพขณะนำเข้าเป็นเกณฑ์ด้วยยังได้กำหนดเวลา

^๔ กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรา ๔

"ภาษีศุลกากรจะเก็บตามคุณภาพ และปริมาณของสินค้าที่แจ้งไว้เมื่อเวลานำเข้า
นอกจากสินค้าที่จะจัดเก็บตามข้อตกลงไปนี้ ให้เก็บภาษีตามคุณภาพ และปริมาณในเวลา
ดังต่อไปนี้

๑. เวลาที่ตกลงกันว่าเป็นเวลาขนถ่ายในกรณีของสินค้าที่ต้องเสียภาษีตาม
วรรค ๔ ของมาตรา ๕๑
๒. เวลาที่สินค้าหาย หรือถูกทำลาย ในกรณีที่สินค้าต้องเสียภาษีตามวรรค ๒
ของมาตรา ๓๐
๓. เวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานนอก Bonded Manufacturing Warehouse
สำหรับสินค้าที่จะต้องเสียภาษีตามวรรค ๕ ของมาตรา ๑๐๐
๔. เวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขนย้ายสินค้าในกรณีสินค้าจะต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๓๑
๕. เวลาที่สินค้าถูกใช้ในกรณีของสินค้าซึ่งจะถูกใช้ตามข้อใดข้อหนึ่งของมาตรา ๑๔๗

๖. เวลาที่สินค้ามาถึงที่ทำการศุลกากรไปรษณีย์ (Customs Post Office) ในกรณีของสินค้าที่ส่งมาทางไปรษณีย์

๗. เวลาที่สินค้าถูกขโมยหรือหายในกรณีที่สินค้าถูกขโมยหรือหาย

๘. เวลาที่ขายสินค้า ในกรณีที่สินค้าจะถูกขายโดยหมคกำหนดเวลาที่เก็บ

๙. เวลาที่เกิดการกระทำผิดกฎหมาย ในกรณีปรับเงินแทนการยึดของตาม

มาตรา ๑๔๘"

วรรค ๔ ของมาตรา ๕๑ "ในเมื่อเสียบังเรือหรืออากาศยานที่เป็นสินค้าต่างประเทศตามที่กำหนดในวรรค ๒ ไม่ได้นอนถ่ายไปลงยานพาหนะตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามวรรค ๑ จะต้องเสียภาษีโดยทันที ยกเว้นในกรณีที่เสียบังดังกล่าวได้นำไปเก็บไว้ในอาณาเขตทัณฑ์อื่นอีก หรือหาย หรือเสียหาย เนื่องจากความหายนะ หรือเหตุที่เลี่ยงไม่ได้ หรือถูกทำลายไปโดยใครรับอนุญาตจาก Collector of Customs"

วรรค ๒ ของมาตรา ๓๐ "ในเมื่อสินค้าต่างประเทศที่เก็บไว้ในอาณาเขตทัณฑ์อื่นได้อพยพหรือเสียหาย จำนวนภาษีศุลกากรสำหรับจำนวนสินค้าดังกล่าวจะถูกเรียกเก็บทันทีจากเจ้าของ หรือผู้ดูแลสินค้า ยกเว้นสินค้าจะสูญหายหรือถูกทำลาย โดยความหายนะ หรือเหตุที่เลี่ยงไม่ได้ และสินค้าที่ถูกทำลายตามอนุมัติของ Collector of Customs"

วรรค ๕ ของมาตรา ๑๐๐ "ในเมื่อเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ ได้สิ้นสุดลง และสินค้าต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว หรือสิ่งของที่ผลิตได้ยังคงเก็บไว้ในสถานที่ที่กำหนด จะต้องเก็บภาษีศุลกากรจากผู้ใดรับอนุญาตให้ผลิตนั้นทันที"

มาตรา ๑๓๑ "ในกรณีที่สินค้าต่างประเทศใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตให้ขนส่งไปคลังสินค้าทัณฑ์อื่น ไม่ได้ถูกส่งไปยังปลายทางในกำหนดเวลา จะต้องเสียภาษีศุลกากรทันที ยกเว้นกรณีที่สินค้าสูญหายไปโดยความหายนะ และเหตุที่เลี่ยงไม่ได้อื่น ๆ และสินค้าที่ถูกทำลายตามอนุมัติของ Collector of Customs"

มาตรา ๑๔๗ "การบริโภคหรือใช้สินค้าต่างประเทศตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการนำเข้า

๑. ในกรณีบริโภคหรือใช้เสียบังเรือ หรืออากาศยานในยานพาหนะนั้น ๆ

ที่ใช้ในการกำหนดสภาพ และปริมาณของสินค้าต่างประเทศไว้เป็นกรณี ๆ ไปอีกหลายอย่างเช่น กรณีสินค้าหายหรือถูกขโมย ให้ถือตามคุณภาพและปริมาณในเวลาที่ถูกขโมยเป็นหลัก ไม่ถือ ให้นำเข้าเป็นหลักอย่างทั่วไป เป็นต้น ส่วนในเรื่องการลดหย่อนภาษีอากรให้ สำหรับ ความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังการนำเข้านั้น พิจารณาแบ่งได้เป็น ๒ ระบบคือ

ระบบที่ ๑ ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรให้ในกรณีที่ความเสียหายนั้นไม่อาจ หลีกเลี้ยงเสียได้ หรือเกิดจากอุบัติเหตุ หรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น โดยถือว่าไม่ได้เกิดจาก ความผิดของใคร จึงควรให้ความเป็นธรรมแก่พ่อค้าโดยการช่วยบรรเทาภาษีอากรให้ ระบบนี้ใช้ในประเทศไทย, จีน, อิสราเอล, เกาหลี และญี่ปุ่น

๒. ในกรณีวิบัติหรือโศกของส่วนตัวของคนโดยสารตามทางอนุภูมิภาคและใน ยานพาหนะที่เดินทางมา

๓. ในกรณีที่วิบัติหรือโศกสินค้าที่ได้รับอนุมัติล่วงหน้า ตามข้อกำหนดของกฎหมายนี้" มาตรา ๑๘๘ "ในกรณีที่ไมอาจจะยึดสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งจะต้องยึดตาม ข้อ ๑๗๘, ๑๘๐, ๑๘๑ หรือ ๑๘๖ ได้ ผู้กระทำผิดจะต้องถูกปรับแทนการยึด ในจำนวนเท่ากับราคา ขายส่งในประเทศ ณ เวลาที่กระทำผิด..."

๔ กฎหมายศุลกากรจีน มาตรา ๒๘ "สินค้าคงต่อไปนี้ ซึ่งเสียหายหรือสูญหายและไม่มี ราคาทางการค้า จะได้รับยกเว้นภาษี

๑. สินค้าหายหรือเสียหายเนื่องจากการเสื่อมลงในระหว่างขนส่ง หรือในเวลา ที่ยังไม่ได้ขนถ่ายขึ้น ในเมื่อข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ถูกรายงานให้ศุลกากรทราบในเวลาที่น่า ของเขา

๒. สินค้าหายหรือเสียหาย โดยน้ำท่วม ไฟไหม้ โดยภัยพิบัติที่ไม่อาจขัดขวาง (Irresistible Disaster) ภายหลังจากขนถ่ายแล้ว แต่ก่อนจะปลดปล่อยไปจากศุลกากร

๓. สินค้าที่พบว่าแตกหรือรั่ว เสียหาย หรืออยู่ในเวลาที่มีการตรวจของศุลกากร ถ้าไม่ได้เนื่องมาจากความประมาทของเจ้าหน้าที่ผู้เก็บของในคลังสินค้าหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายศุลกากรอิสราเอล มาตรา ๘๒ "ในกรณีที่สินค้าซึ่งอยู่ในคลังสินค้าหรือ เข้ามาเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือนำเข้าเพื่อนำออกไปจากคลังสินค้า เสียหาย หรือถูกทำลาย โดยเหตุที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Unavoidable Occurrence) ไม่ว่าจะขณะอยู่ในเรือ

หรือขนย้าย ขนขึ้น หรือนำเข้าเก็บในคลังสินค้า หรืออยู่ในคลังสินค้า อธิบดีอาจอนุมัติให้ยกเว้นหรือคืนอากรให้ทั้งหมดหรือบางส่วนใดสำหรับภาษีที่ต้องเสีย หรือที่ใดจ่ายไปแล้ว"

มาตรา ๔๘ "สินค้าที่เก็บไว้ในคลังสินค้าที่ต้องเสียอากรตามสภาพ และสินค้านั้นเสื่อมไปตามสภาพขณะเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้า เจ้าของสินค้าอาจร้องขอให้ลดราคาสินค้านั้นลงได้ และจะถูกเก็บภาษีตามผลที่มีอยู่ ถ้าผู้เก็บภาษีศุลกากรเห็นว่าการเสื่อมนั้นเป็นไปโดยอุบัติเหตุ

กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรา ๓๓ "(๑) ในกรณีที่สินค้าขาเข้าที่ใดสำแดงการนำเข้าแล้วเกิดเสียหาย หรือเสื่อมสภาพลงก่อนได้รับอนุญาตให้นำเข้า (Import Permit) ผู้นำเข้าอาจร้องขอให้ยกเว้นภาษีศุลกากรได้โดยปฏิบัติตามเงื่อนไขในประกาศของประธานาธิบดี

(๒) ในกรณีที่มีการเก็บภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าตามข้อ ๓ ของมาตรา ๒๗ ข้อ ๓ ของมาตรา ๒๘ และข้อ ๓ ของมาตรา ๓๑ อาจมีการยกเว้นภาษีศุลกากรให้ทั้งหมด หรือบางส่วน อันเนื่องมาจากการเสื่อมราคา เพราะการเสียหายหรือการเสื่อมสภาพ ตามข้อกำหนดในประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง "

มาตรา ๒๗ ข้อ ๓ "บุคคลที่ซื้อสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรเนื่องจากเป็นของใช้ของทูต ตามมาตรา ๒๗ ข้อ ๑ ใน ๕ ปี จากวันที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า จะต้องเสียภาษีที่ได้รับยกเว้นนั้นทั้งหมด "

มาตรา ๒๘ ข้อ ๓ "บุคคลที่ซื้อสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรเป็นพิเศษในมาตรา ๒๘ ข้อ ๑ จะต้องเสียภาษีที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนทั้งหมด ยกเว้นกรณีที่สินค้าสูญหาย หรือสูญเสียไปโดยภัยพิบัติ หรือเหตุสุดวิสัย หรือสินค้าใดถูกทิ้งไป โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรแล้ว "

มาตรา ๓๑ ข้อ ๓ "บุคคลที่ซื้อสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรตามข้อกำหนดในมาตรา ๓๑ ข้อ ๑ จะต้องเสียอากรที่ได้รับยกเว้นเต็มจำนวน ยกเว้นกรณีที่สินค้าสูญหาย หรือสูญเสียไปโดยภัยพิบัติ หรือเหตุสุดวิสัย หรือสินค้าใดถูกทิ้งไป โดยได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรแล้ว "

กฎหมายพิทักษ์ตราศุลกากรฉบับนี้ มาตรา ๑๐ "ก. ในกรณีที่สินค้าขาเข้าได้เสื่อมหรือเสียหายไปก่อนได้รับอนุญาตให้นำเข้า (หรือในกรณีที่สินค้านั้นได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้ก่อนการอนุญาตตามวรรค ๑ ของมาตรา ๙๓ ของกฎหมายศุลกากร ก็ก่อนจะมีการอนุญาตดังกล่าว) ภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้านั้นอาจลดลงตามระเบียบของคณะกรรมการที่เรียกเก็บค่าเนื่องมาจากการเสื่อม หรือการเสียหายของสินค้านั้น หรืออาจลดลงตามระเบียบของคณะกรรมการในจำนวนที่เท่ากัน หรือน้อยกว่าอัตราแตกต่างระหว่างจำนวนภาษีที่เรียกเก็บ ถ้าสินค้าไม่เสื่อมหรือเสียหาย กับจำนวนที่กำหนดในเมื่อพิจารณาถึงเนื้อหา และจำนวนของสินค้าที่เสื่อม หรือเสียหายเทียบกันดู อย่างไรก็ตาม การลดภาษีศุลกากรอันเนื่องมาจากการเสื่อมค่า จะไม่ใช่ในกรณีที่สินค้าขาเข้าได้เสื่อมหรือเสียหายก่อน หรือในขณะที่สำแดงการนำเข้า เว้นไว้แต่จะได้มีการตกลงให้ทราบก่อน ตามวรรค ๒ ของมาตรา ๔

ข. ในกรณีที่สินค้าที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้ถูกทำลายลงหรือเสื่อมราคาหรือเสียหายเนื่องจากความหายนะ หรือเหตุสุดวิสัย ในเมื่อเก็บไว้หลังจากได้รับอนุมัติให้นำเข้าแล้วโดยเก็บไว้ในคลังสินค้า หรือสถานที่อื่น ๆ ที่กำหนดโดยอธิบดีกรมศุลกากรตามข้อกำหนดในข้อย่อยที่ ๒ ของมาตรา ๓๐ ของกฎหมายศุลกากร ภาษีศุลกากรที่ได้จ่ายแล้วทั้งหมด หรือบางส่วนอาจได้รับคืนตามระเบียบที่กำหนด โดยประกาศของคณะกรรมการ

กฎหมายศุลกากรอังกฤษ มาตรา ๒๖๓ "๑ ถ้าปรากฏเป็นที่พอใจของ Commissioner ว่าของรายใดสูญหายหรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้

- ก. ภายหลังจากการนำเข้า แต่ก่อนการตรวจปล่อย
- ข.
- ค. ในขณะที่อยู่ในคลังสินค้า หรือคลังสินค้าของรัฐบาล หรือ
- ง. ณ เวลาใด ๆ ระหว่างที่ยังไม่ต้องชำระอากรโดยเหตุอันสมควรตามกฎหมายประการอื่น นอกจากในกรณีที่กรมกำหนดชำระอากรแล้วแต่ Commissioner ได้อนุญาตให้เลื่อนเวลาไปได้ หรือ

ระบบที่ ๒ ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรให้สำหรับสินค้าที่แตกหักเสียหายโดยพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยไม่จำกัดว่าจะต้องมีสาเหตุจากอะไร โดยให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจใช้ดุลยพินิจได้ตามที่เห็นสมควร ซึ่งระบบนี้ใช้ในประเทศฟิลิปปินส์, คานาดาและสิงคโปร์^{๑๐}

ส่วนสินค้าที่แตกหักเสียหายก่อนการนำเข้าเข้านั้น ทุกประเทศยอมให้หักลดหย่อนภาษีได้ เพราะเห็นว่าพอลายังไม่มีความรับผิดชอบในค่าภาษี ก่อนที่จะนำสินค้าเข้าประเทศ จึงควรได้รับการลดหย่อนอากรให้เสียภาษีตามจำนวนที่เขามาจริง ๆ

นอกจากการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรให้สำหรับของที่แตกหักเสียหายหลังการนำเข้าแล้ว บางประเทศยังมีมาตรการพิเศษในการยกเว้นอากรให้สำหรับสินค้าที่นำเข้ามาและใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็คือ

๑. ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรให้สำหรับสิ่งของที่ทิ้งไปในเมื่อใดแจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบก่อน ซึ่งมีบทบัญญัติกำหนดไว้ในกฎหมายศุลกากร คานาดา,

จ. ณ เวลาใด ๆ ที่ใดจ่ายคืนเงินอากรให้ไป

ซึ่งถ้าปรากฏขอเท็จจริงตามข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าว ก็ให้ Commissioner

ยกหรือจ่ายคืนอากรใด ๆ ที่พึงเรียกเก็บหรือที่ใดชำระแก่ของนั้น

^{๑๐} กฎหมายศุลกากรฟิลิปปินส์ มาตรา ๑๓๐๓ "ในเมื่อใดเปิดปีบห่อใดแล้วพบว่าของหายหรือของไม่มีตามรายการทั้งหมด หรือบางส่วนตามบัญชีราคาสินค้า (Invoice) จำนวนที่ขาดนั้นเจ้าหน้าที่ประเมินจะรายงานใหญ่เก็บภาษีศุลกากร (Collector) ทราบและถาการพิสูจน์เป็นที่พอใจของผู้เก็บภาษีศุลกากร (Collector) ว่าการขาดจำนวนใดเกิดขึ้นก่อนการนำสินค้าเข้ามาในฟิลิปปินส์ก็จะได้รับการลดหย่อนหรือคืนอากรตามจำนวน

มาตรา ๑๓๐๔ "ผู้เก็บภาษีศุลกากร (Collector) อาจลดหย่อนหรือคืนอากรตามจำนวนที่เกิดขึ้นหรือที่ชำระแล้ว และโดยกรณีเดียวกันอำนาจให้มีการลดหย่อนหรือถือเป็นเครดิตสำหรับของที่อยู่ในคลังสินค้าหรือที่มีอยู่ตามเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงให้เป็นที่พอใจเกี่ยวกับความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกขโมยหรือเหตุอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

- ก. ในขณะที่อยู่ในอาณาเขตของท่าเรือที่นำเขาและก่อนมีการบรรทุกไปภายใต้การควบคุมของศุลกากร
- ข. หรือในขณะที่อยู่ในความอารักขา ของศุลกากร หลังจากลงจากท่าแล้ว
- ค. ในขณะที่มีการถ่ายเทอยู่ในคลังสินค้า จากท่าที่นำเขาไปยังท่าอื่น ๆ ของฟิลิปปินส์
- ง. ขณะที่มีการปล่อยของเพื่อส่งออก ยกเว้นในกรณีที่ถูกสูญหายไปโดยถูกขโมย

กฎหมายศุลกากรคานาดา มาตรา ๖๒ "เมื่อแสดงให้เห็นเป็นที่พอใจของรัฐมนตรีถึงจำนวนความเสียหายหรือถูกทำลายทั้งหมด หรือบางส่วน สำหรับสินค้าที่เก็บไฟไหม้โดยอุบัติเหตุ หรือเหตุอื่น ๆ ในขณะที่มันอยู่ในอารักขาของศุลกากรในคลังสินค้าศุลกากรหรือระหว่างการขนถ่ายระหว่างคลังจากท่าหนึ่งที่นำเขาไปยังท่าอื่นในคานาดา หรือระหว่างอยู่ในอาณาเขตท่าที่นำเขา และก่อนจะขนถ่ายภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ภาษีทั้งหมด หรือบางส่วนของสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหาย หรือถูกทำลายจะได้รับการลดหย่อนหรือคืนอากรถ้าหากได้เรียกร้องใน ๑๔ วัน จากวันที่เกิดเหตุ และความเสียหายของสินค้าที่แจ้งจะต้องรับรายงานโดยเร็ว หลังจากที่มีการตรวจตราแล้ว

กฎหมายศุลกากรสิงคโปร์ มาตรา ๑๖ (๑) "ถ้าหากสินค้าที่คงเสียภาษีได้ถูกทำลายโดยอุบัติเหตุ สูญหาย หรือถูกทำลายไป หรือถูกขโมย หรือระเหยไปในเวลาใด ๆ ก่อนจะเคลื่อนย้ายไปจากการควบคุมของศุลกากร เจ้าหน้าที่ (Comptroller) อาจยกเว้นภาษีศุลกากรที่คงเสียให้ทั้งหมด หรือบางส่วนได้..."

เกาหลี^{๑๑} อันเป็นวิธีการที่เห็นว่าเป็นอย่างหนึ่ง เพราะว่าเมื่อผู้นำเขาไม่ต้องการสิ่งของนั้น เนื่องจากว่ามีสภาพไม่ดี หรือคุณสมบัติไม่ถูกต้อง ก็แจ้งให้ทางศุลกากรทราบ และขอเสียภาษีเฉพาะของที่ค้างอยู่ หรือใช้ประโยชน์โดยทางศุลกากรเองก็ได้ประโยชน์ในแง่ที่ว่าไม่คงคอยเก็บรักษาของที่ไม่มีประโยชน์ต่อไป โดยอาจเอาของที่ทิ้งแล้วไปขายต่อ หรือทำลายเสียก่อนดีกว่าจะทิ้งให้ค้างเป็นของตกค้าง^{๑๒} ซึ่งบทบัญญัตินี้ในพระราชบัญญัติศุลกากรของไทย

๑๑ กฎหมายศุลกากรคานาดา มาตรา ๕๔ (๒) "ผู้เก็บภาษีศุลกากร (Collector) อาจอนุญาตให้ผู้นำเขาปฏิบัติใน ๑๔ วัน จากวันนำเขา หรือขนถ่ายให้ละทิ้งสินค้าไว้กับทางราชการ (Crown) ซึ่งส่วนที่เสียหายทั้งหมด และได้รับการผ่อนผันให้ไม่ต้องชำระค่าภาษีสำหรับส่วนที่ละทิ้งนั้น และสินค้าส่วนที่ละทิ้งจะถูกทำลายในเมื่อผู้เก็บภาษีศุลกากรเห็นว่าไม่สามารถขายได้พอจ่ายค่าภาษี และค่าธรรมเนียม"

กฎหมายศุลกากร เกาหลี มาตรา ๒๔ ขอ ๓
 มาตรา ๓๑ ขอ ๓

มาตรา ๗๐ ๑. บุคคลที่จะทำลายสินค้าที่เก็บไว้ในคลังสินค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการเน่า ความเสียหาย หรือเหตุผลอื่น จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร

๒. ในเมื่อสินค้าต่างประเทศที่เก็บในคลังสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้หาย หรือถูกทำลาย จะต้องเสียภาษีศุลกากรตามจำนวนที่จะต้องเสียโดยเก็บจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังนั้น นอกจากว่าสินค้าใดเสียหายโดยความหายนะหรือเหตุสุดวิสัย หรือถูกทำลายโดยได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรล่วงหน้า

๑๒ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔ มาตรา ๖๑ "ถ้าของใดอยู่ในอารักขาของศุลกากรถึงสองเดือนโดยไม่มีใบขนสินค้าอันได้รับรอง และไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น เมื่ออธิบดีได้ให้คำบอกกล่าวไปยังหัวหน้าของเรือที่นำของเขามาแล้ว สิบห้าวันแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขายทอดตลาด หรือให้หัวหน้าขนส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร..."

ไม่มี เว้นแต่กรณีเป็นของสดของเสียที่ยับยั้งแล้วเท่านั้น ที่ทางศุลกากรมีอำนาจทำลาย
ได้ภายหลังที่ของนั้นมาถึงแล้ว ๓ วัน โดยไม่กองรอให้เป็นของตกค้างก่อนจึงจะทำลาย
ได้^{๑๓}

๒. ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรให้สำหรับสิ่งของที่ถูกขโมยด้วย จึงมีบัญญัติ
ในกฎหมายศุลกากรฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์^{๑๔} ซึ่งประเทศอื่น ๆ ไม่มีบทบัญญัติดังกล่าว
เพราะประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรให้เฉพาะเหตุสุจริตวิสัย หรือ
อุบัติเหตุเท่านั้น แต่การขโมยไม่ถือว่าเป็นเหตุสุจริตวิสัย เพราะสามารถที่จะป้องกันได้
ถ้าใช้ความระมัดระวังพอสมควร

๓. การยกเว้นอากรให้สำหรับสินค้าที่ได้มาชดเชยของแตกหักเสียหายที่เสีย
หายแล้ว มีบัญญัติไว้ในกฎหมายศุลกากรจีน^{๑๕} ซึ่งนับว่าเป็นวิธีการที่ดี เพราะถ้าพิสูจน์
ได้ว่าของที่ได้รับมาใหม่ได้มาทดแทนของเดิมที่เสียหายไปแล้ว จะได้รับการยกเว้นอากรให้

^{๑๓} พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๘ มาตรา ๖๒ "ของสดของเสียซึ่งยังมีใ
รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นยับยั้งแล้ว จะทำลายเสีย
ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ภายหลังที่ของนั้นมาถึงสามวันก็ได้"

^{๑๔} กฎหมายศุลกากรฟิลิปปินส์ มาตรา ๑๙๐๓ กู (๑๐)

กฎหมายศุลกากรสิงคโปร์ มาตรา ๑๖ (๑) กู (๑๐)

^{๑๕} กฎหมายศุลกากรจีน มาตรา ๒๘ "ในกรณีสินค้าที่ได้เสียหายแล้วพบว่าเสียหายไป
หรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนด หรือคุณภาพซึ่งที่กำหนดไว้ในสัญญา ของที่ให้มาเพื่อชดเชย
หรือเปลี่ยนจากผู้ส่งออกแล้วสินค้านั้นได้รับยกเว้นจากภาษีในเมื่อขอเท็จจริงนั้นได้ถูกแจ้งให้
ศุลกากรทราบใน ๑ เดือน จากวันนำเข้าของสินค้าเดิม และขอเท็จจริงกับหลักฐานที่
เกี่ยวข้องได้ถูกรับรอง และสอบสวน โดยศุลกากรแล้วว่าถูกต้อง

ในกรณีที่สินค้าเป็นเครื่องจักร การรายงานและการยื่นคำร้องต่อศุลกากรอาจทำ
ได้หลังการติดตั้งและทดสอบแล้วและไม่ให้นำเวลาที่จำกัดดังกล่าวในข้อต้นมาใช้บังคับ"

โดยไม่จำต้องเสียภาษีซ้ำ ๒ ครั้งในของชนิดเดียวกัน อันเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่
พ่อค้าอย่างยิ่ง จึงมาตรการดังกล่าวนี้ไม่มีในพระราชบัญญัติศุลกากรไทย ฉะนั้นจึงทำให้
พ่อค้าเสียเปรียบเพราะต้องเสียภาษีไปแล้ว แต่ของไทยไม่ได้ กรณีเมื่อนำเข้ามาใหม่
ก็ต้องเสียภาษีระลอกอีก จึงเป็นภาระหนักแก่พ่อค้ามาก ถ้ามีวิธีการยกเว้นอากรให้แบบ
กฎหมายศุลกากรจีนก็จะบรรเทาความเสียหายของพ่อค้าได้

๔. การกำหนดจำนวนความเสียหายไว้นั้นอบ ตามปกติแล้วในกรณีที่มี
การแตกหักเสียหายขึ้น และมีการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรให้ก็ต้องยกเว้นหรือลดหย่อน
อากรให้เต็มจำนวนความเสียหาย ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติทั่วไปในทุกประเทศ แต่คานาดาได้
มีเงื่อนไขไว้ว่าในกรณีที่สินค้าที่เสียหายนั้นเป็นของที่เปราะบาง เช่น เครื่องกระเบื้อง
เครื่องแก้ว จะยอมให้ลดหย่อนได้เฉพาะจำนวนความเสียหายที่เกิน ๑๕ % จากความ
เสียหายทั้งหมดเท่านั้น ถ้าหากเสียหายไม่ถึง ๑๕ % ก็ไม่มีการลดหย่อนให้ ๑๖ ซึ่ง
มาตรการดังกล่าวนี้ไม่มีในพระราชบัญญัติศุลกากรของไทยและของประเทศอื่น ๆ

๑๖ กฎหมายศุลกากรคานาดา มาตรา ๕๗ "ในกรณีที่สินค้านำมาทางรถไฟ หรือ
พาหนะอื่น จึงต้องเก็บภาษีตามราคา หรือตามสภาพ หรือทั้งสองชนิด ได้รับความ
เสียหายเนื่องจากการขนส่ง หลังจากได้บรรทุกบนรถไฟ หรือพาหนะนั้น และก่อนจะ
มาถึงที่หมายในคานาดา และปรากฏว่าทำให้ราคาลดลง จะมีการลดหย่อนอากรให้
ถ้ามีการแจ้งภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันนำเข้า หรือหลังจากมาถึงยังทำในคานาดา
และได้ใช้วิธีปฏิบัติทำนองมาตรา ๕๖ แต่ในการประเมินอาการเสียหายโดยการแตกของ
สินค้าที่เปราะบาง, เครื่องกระเบื้อง, เครื่องแก้ว ตามกฎหมายนี้ จำนวนที่ยอมให้มี
เพียงจำนวนที่เกิน ๑๕ % ของจำนวนความเสียหายทั้งหมดเท่านั้น"

๓.๔ ราคาสินค้าที่ใช้ในการคำนวณค่าภาษีศุลกากร

๓.๔.๑ หลักกฎหมายไทย

ราคาตามกฎหมายศุลกากรที่ใช้เป็นหลักในการเก็บภาษีมี ๓ ประเภทด้วยกันคือ

๓.๔.๑.๑ ราคาอันแท้จริงในท้องตลาด ตามความในวรรค ๑๒

ของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔

๓.๔.๑.๒ ราคากำหนดเบี่ยงปรับ ตามมาตรา ๑๐๓ แห่ง

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔

๓.๔.๑.๓ ราคาตามเอกสารที่ซื้อขายกัน มี ๒ ชนิด คือ

ก. ราคา ซี. ไอ. เอฟ

ข. ราคา เอฟ. ไอ. บี

นอกจากราคาตามกฎหมายศุลกากรดังกล่าวแล้วยังมีราคาอีกชนิดหนึ่งในพระราชกำหนดพิทักษ์อัตราศุลกากร คือ

๓.๔.๑.๔ ราคาเฉลี่ยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดพิทักษ์

อัตราศุลกากร พ.ศ.๒๔๐๓

๓.๔.๑.๑ ราคาอันแท้จริงในท้องตลาด ตามคำจำกัดความใน

มาตรา ๒ วรรค ๑๒ "ราคา" หรือ "ราคาอันแท้จริงใน

ท้องตลาด" หมายความว่า "ราคาขายส่งเงินสด (ในส่วนของ

ขาเข้าไม่รวมค่าอากร) ซึ่งจะหักขายของประเภทละชนิดเดียว

กันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่หน้าของเข้า หรือส่งของ

ออก แล้วแต่กรณี โดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาแต่อย่างใด"

จึงตามคำจำกัดความดังกล่าว ไทยเราถือราคาของที่ขนนั้นมาถึง
ท่าหน้าเข้าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเรียกเก็บภาษีศุลกากร

จากบทวิเคราะห์ที่พิมพ์ดังกล่าวอาจแยกความหมายได้เป็นข้อ ๆ

ดังนี้คือ

๑. ราคาขายส่ง เงินสด (ในส่วนของขาเข้าไม่รวมค่าอากร) หมายถึงราคาทุนของสินค้าชนิดนั้นรวมกำไรของผู้ผลิตไว้แล้ว ราคาทุนดังกล่าวเป็นราคารวมของค่าวัตถุดิบในการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการผลิตสินค้านั้นจนเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งมาถึงผู้ซื้อ รวมถึงค่าแรงงาน ค่าบรรจุ ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาษีในการผลิตสินค้านั้น ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เงินกู้, ค่าดอกเบี้ยควยราคาของในชั้นนี้ถ้าซื้อขายกันในราคา F.O.B. ก็หมายถึงราคาส่ง ๓. ท่าเรือต่างประเทศของผู้ผลิตสินค้านั้น ถ้าซื้อขายเป็น C.I.F ก็หมายถึงรวมค่าขนส่ง ค่าประกันภัยจนถึงที่อยู่ของผู้ซื้อ

๒. หนึ่งจะขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน หมายถึงเมื่อเทียบกับสินค้าประเภทเดียวกัน เช่น นาฬิกาชนิดเดียวกัน มีเครื่องหมายการค้าเหมือนกัน คุณภาพเท่ากัน แล้วสามารถขายได้โดยไม่ขาดทุน คือขายได้โดยไม่ต่ำกว่าราคาทุนหรือค่าใช้จ่ายในการผลิตนาฬิกา ชนิดนั้น

๓. ๓. ๒ เวลาและที่ที่หน้าของเข้าหรือส่งออกแล้วแต่กรณี หมายถึงเวลานำเข้าหรือส่งออกสำเร็จตามมาตรา ๔๑ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๘

๔. โดยไม่มีการหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด หมายถึงไม่มีการลดหย่อนราคา หรือหักส่วนลดในทางการค้า ตามธรรมเนียมหรือประเพณีในทางการค้าให้แต่อย่างใด คือแม้ว่าผู้ซื้อและผู้ขายจะมีข้อตกลงกันเป็นพิเศษให้ส่วนกันอย่างไรก็ตามก็เป็นเรื่องระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายเท่านั้น ส่วนราคาทางศุลกากรต้องถือราคาขายส่ง เงินสด โดยไม่มีส่วนคคเป็นราคาอันแท้จริงในท้องตลาด

ราคาแท้จริงในท้องตลาดแต่ละแห่งในประเทศเดียวกันจะไม่เท่ากัน เพราะค่าขนส่งไปยังตลาดต่าง ๆ มากน้อยไม่เท่ากัน

ในการกำหนดราคาในท้องตลาดจึงต้องพิจารณาว่าจะเอาของไปขายที่ใด ถ้าเอาของมาขายที่กรุงเทพฯ ก็ต้องถือราคาตลาดในกรุงเทพฯ ถ้าเอาไปขายที่เชียงใหม่ ราคาตลาดก็ย่อมสูงขึ้นเพราะต้องบวกค่าขนส่งไปด้วย จึงจะเป็นธรรมแก่ทั้งทางพ่อค้าและราชการ เพราะของชนิดเดียวกันควรจะมีราคาตลาดเท่ากันในตลาดแห่งเดียวกัน เนื่องจากราคาอันแท้จริงในท้องตลาดนั้นไม่เท่ากันและลำบากในทางปฏิบัติ อธิบดีกรมศุลกากรจึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร กำหนด "ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับสินค้าประเภทหนึ่งประเภทใดใด" เพื่อสะดวกในการคำนวณเงินอากรสำหรับสินค้าที่มีรายการในประเภทนั้น ๆ

สินค้าทุกชนิดที่ส่งเข้ามาในประเทศไทยย่อมมีราคาอยู่ในบัญชีราคาสินค้าเสมอ เพราะพอลาก่อนจะส่งสินค้าเข้ามาย่อมจะต้องมีการคิดต่อหางราคาเพื่อทราบราคาสินค้าก่อนเสมอ เห็นแต่ของบางชนิดที่เป็นของขวัญหรือของตัวอย่างอาจไม่มีราคาในเอกสารใด ๆ เลยเพราะให้มาโดยไม่คิดมูลค่า ในกรณีเช่นนี้ผู้นำเข้าจะต้องสำแดงราคาสินค้าเท่าที่พอจะทราบได้โดยเทียบราคากับสินค้าในตลาดกรุงเทพฯ เป็นเกณฑ์ สำหรับสินค้าที่ยังไม่มีในตลาดกรุงเทพฯ ผู้นำเข้าก็ต้องแสดงราคาของสินค้านั้นให้เท่ากับค่าของของประเภท และชนิดเดียวกันซึ่งจะพึงส่งมอบได้ ณ ที่ที่นำเข้านั้น ๆ โดยไม่ต้องรวมค่าอากรขาเข้า ^{๑๗}

^{๑๗} พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๘๒ มาตรา ๑๐ วรรค ๒ "ถ้าไม่พึงสอบทราบราคาอันแท้จริงในท้องตลาดใด ในผู้นำของเขาหรือส่งของออกแสดงค่าแห่งของประเภท และชนิดเดียวกันซึ่งจะพึงส่งมอบได้ ณ ที่ที่นำของเขาหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี แต่ในส่วนของเขาเขาไม่รวมค่าอากร"

สำหรับกรณีผู้ส่งสินค้าในต่างประเทศไม่ได้จัดส่งรายการบัญชี
ราคาสินค้ามาให้ หรือบัญชีราคาสินค้าไม่มีรายละเอียดสมบูรณ์
ผู้นำเข้าอาจจะขอยื่นใบขอเปิดตรวจ^{๑๘} เพื่อตรวจดูชนิดสินค้านั้น
เพื่อจะได้แสดงชนิด จำนวน ราคา โดยถูกต้องและใกล้เคียงกับ
ราคาที่สำแดงก็ต้องสำแดงราคาในท้องตลาดเท่าที่พอจะทราบได้
เช่นกัน

๓.๔.๑.๒ ราคากำหนดเบี่ยงปรับ ตามมาตรา ๑๐๓ แห่ง
พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๔ บัญญัติว่า "ถ้ามีความจำเป็น
ที่จะประเมินราคาของใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเบี่ยงปรับ
หาว่าราคานั้นให้พึงถือเอาตามราคาของชนิดเดียวกัน ینگได้เสีย
ค่าภาษีศุลกากร ถ้าอากรชั้นใบครบถ้วนแล้ว ตามที่เรือขายในเวลา
ถ้าใกล้เวลาที่กระทำผิดนั้น แต่ผู้กระทำผิดจะคัดค้านเอาตามราคา
พออธิบดีกำหนดก็ได้"

ราคากำหนดเบี่ยงปรับนี้ เห็นได้ชัดว่าต่างกับราคาอันแท้จริง
ในท้องตลาดตรงที่ว่าได้รวมค่าอากรเข้าไปด้วย ทั้งนี้เพราะในการ

^{๑๘} พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๔๘๒ มาตรา ๑๒ "ถ้าผู้นำของ
ใด ๆ เข้ามาไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ๆ ได้ เพราะยังไม่ทราบรายการ
บริบูรณ์ จะยื่นใบขอเปิดตรวจตามแบบพออธิบดีต้องการก็ได้"

ใบขอเปิดตรวจนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองแล้ว ก็ให้เป็นใบอนุญาต
ให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นได้ และให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นค่อนหาพนักงานเจ้าหน้าที่
ภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ แล้วให้ทำใบขนสินค้าขึ้นโดยพลัน..."

ปรับตามกฎหมายศุลกากรนั้นต่อปรับ ๔ เท่าของราคาบวกอากร^{๑๔}
ฉะนั้นราคากำหนดเบี้ยปรับจึงต้องรวมค่าอากรเข้าไปด้วย การที่ให้
ถือเวลาในเวลาที่เกิดกับเวลาที่กระทำผิดก็เพราะอาจจะหาระยะ
เวลาที่สินค้านั้นได้นำเข้ามาในประเทศไทยไม่ได้ เช่นไม่รู้ว่าของ
นั้นได้ลักลอบเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่เมื่อใด เป็นต้น กฎหมาย
จึงกำหนดให้ถือเอาเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลาที่ทำผิดเป็นเกณฑ์ในการ
ประเมินราคา

๓.๔.๑.๓ ราคาตามเอกสารการซื้อขาย คือราคาตามบัญชีราคา
สินค้า ซึ่งมี ๒ ชนิดที่นิยมใช้กันในทางการค้า คือ

ก. ราคา ซี. ไอ. เอฟ ได้แก่ราคาสินค้าบวกค่าประกันภัย
สินค้า บวกค่าขนส่งสินค้ามาจนถึงที่อยู่ของผู้ซื้อ แต่ไม่รวมถึงค่า
ขนส่งในประเทศจากท่าเรือมาถึงที่อยู่ของผู้ซื้อสินค้า ราคาสินค้า
ก็ไต่แกราคาทุนของสินค้า บวกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการผลิตจนถึง
ขนมาลงเรือในประเทศของผู้ขาย

ค่าขนส่งจากประเทศผู้ขายมายังประเทศผู้ซื้อ อาจจะเป็นราคาค่าขนส่งทาง
เรือ ทางบก หรือทางอากาศก็ได้ สำหรับสินค้าบางประเภทเช่นของขบถ
ของไร้ส่วนตัวที่ส่งมาทางอากาศ ในการศีกษาจะต้องเอาค่าขนส่งทางอากาศมาบวกเพิ่ม
กับราคาสินค้าด้วย ทำให้ต้องเสียภาษีแพงมาก เพราะค่าขนส่งทางอากาศปกติย่อมแพงกว่า
ทางเรือมาก เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และบรรเทาภาวะภาษีแก่เจ้าของสินค้า หรือ

^{๑๔} พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ "...สำหรับความผิดครั้ง
หนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกิน
สิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

ผู้ได้รับของขวัญ ของตัวอย่าง ทางกรมศุลกากร ได้มีคำวินิจฉัยพิธีการศุลกากรที่ ๑/๒๕๐๘
บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้ว่า

"๑. ถ้าเป็นของที่นำเข้ามาทางอากาศยานให้บวกการระวางทางอากาศเข้ากับราคาของและค่าประกันภัย เว้นแต่ของใช้ส่วนตัว ของขวัญ หรือของตัวอย่าง ให้ถือราคา ซี. ไอ. เอฟ แห่งของนั้น หากจะพินำเข้าทางเรือเป็นราคาประเมิน

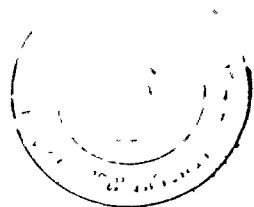
๒. ในกรณีที่พินำเข้าทางอากาศไม่ใช่ของส่วนตัว ของขวัญ หรือของตัวอย่างตามข้อ ๑. แต่บริษัทรับประกันภัยบรรทุกมิได้คิดการระวางจากผู้นำเข้าก็ให้ต้องรวมการระวางเข้ากับราคาของ และค่าประกันภัยด้วย

๓. ในกรณีสำแดง ซี. ไอ. เอฟ ทางเรือ แต่ของมาทางอากาศ ให้หักการระวางเรือออกเสียจาก ซี. ไอ. เอฟ แล้วบวกการระวางทางอากาศเข้าไป หากไม่รวมการระวางเรือ ให้หักออก ๑๐ % ของราคาของ"

ในทางปฏิบัติ ผู้นำเข้าที่นำของเข้ามาทางอากาศยาน และจะขอผ่อนผันการระวางทางอากาศจะต้องแสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าหน้าที่ศุลกากรว่า ของของตนเป็นของใช้ส่วนตัว ของขวัญ หรือของตัวอย่าง จึงจะได้รับการผ่อนผันไม่ต้องเอาการระวางทางอากาศมารวมมูลค่าของนั้นไม่มีราคาอยู่แล้วเนื่องจากเป็นของที่ให้มาฟรี ไม่คิดมูลค่า ผู้นำเข้าก็ต้องสำแดงราคาของของประเภทและชนิดเดียวกันกับสินค้าชนิดนั้น ตามมาตรา ๑๐ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่นกัน

ข. ราคา เอฟ. โอ. บี หมายถึงราคาทุนของสินค้า รวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จนถึงเวลาที่สินค้าถูกนำมาถึง ท่าเรือที่จะส่งออกจากประเทศผู้ผลิต แต่ไม่รวมการระวางและค่าประกันภัยในการส่งสินค้ามายังที่อยู่ของผู้ซื้อในต่างประเทศ จึงผู้ซื้อในต่างประเทศต้องเป็นผู้เสียค่าขนส่งและค่าประกันภัยเอง

ราคา ซี. ไอ. เอฟ และ เอฟ. โอ. บี นี้ มีความสำคัญในด้านการค้ามาก เพราะก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันได้โดยง่าย ในบางประเทศขายสินค้าเป็นราคา ซี. ไอ. เอฟ โดยรวมค่าขนส่งและประกันภัยไปในราคาสินค้าด้วย ทั้งนี้โดยมี

นโยบายที่จะผูกมัดให้ผู้ซื้อต้องใช้บริการขนส่งของตน เพราะผู้ขายเป็นผู้จัดหายานพาหนะในการขนส่ง จึงเลือกใช้บริการขนส่งที่ตนได้ประโยชน์ เช่น ใดส่วนตัว หรือเป็นพรรคพวกของตน รุ่งถ้าหากขายสินค้าเป็น เอฟ. โอ. บี ผู้ซื้อมักจะเป็นผู้จัดหายานพาหนะในการขนส่งเองจึงอาจจะเลือกส่งยานพาหนะที่ตนได้ประโยชน์ ทำให้ผู้ขายขาดรายได้ หรือประโยชน์ทางด้านขนส่งไป และในบางประเทศ เช่นประเทศในยุโรป ใช้นโยบายป้องกันอุตสาหกรรมของตน จึงใช้ราคา ซี. ไอ. เอฟ เป็นหลัก เพราะง่ายที่จะคิดวราคานั้นจะเป็นที่เปอร์เซ็นต์ของราคาขายภายในใดพื้นที่ โดยไม่จำเป็นต้องไปดูว่าสินค้ามาจากประเทศไหน หรือไปกันหาคาขนส่งให้เสียเวลา

บัญชีราคาสินค้า (Invoice) หมายถึงเอกสารที่แจ้งราคาสินค้าที่ซื้อขายกันมาให้ผู้ซื้อทราบ ถือเป็นหลักฐานในการพิจารณาเก็บอากรได้ ราคาที่สำแดงในเอกสารดังกล่าวนิยมแสดงเป็นราคา เอฟ. โอ. บี หรือ ซี. ไอ. เอฟ ดังกล่าวมาแล้ว และในบัญชีราคาสินค้าดังกล่าวจะต้องแสดงราคาขายหรือคาคอหน่วยของสินค้าแต่ละชนิด ยอดรวมราคาสินค้า ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับของนั้น เช่นค่าระวาง ค่าประกันภัยต่าง ๆ และถ้ามีส่วนใดก็ต้องแจ้งขาดควรวาดเพราะเหตุใดด้วย เนื่องจากประเทศไทยถือราคา ซี. ไอ. เอฟ กรุงเทพฯเป็นเกณฑ์ในการประเมินราคา ฉะนั้น ถ้าในบัญชีราคาสินค้าสำแดงเป็น เอฟ. โอ. บี ผู้นำเขาจะต้องบวกเพิ่มค่าขนส่ง และค่าประกันภัยลงในราคาสินค้านั้นในใบขนสินค้าด้วย โดยต้องมีเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบตราส่ง กรมธรรม์ประกันภัย มาแสดงด้วย ถ้าไม่ทราบค่าประกันภัย ก็ให้บวกเพิ่มค่าประกันภัยขึ้นอีก ๕ % ของราคาของ หรือถ้าไม่มีค่าระวางบรรทุก ก็ต้องเพิ่มค่าระวางบรรทุกให้อีก ๑๐ % ของราคาค่าด้วย เว้นแต่เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าราคาที่สำแดงในบัญชีราคาสินค้าที่ไม่ได้แจ้งว่าเป็น ซี. ไอ. เอฟ หรือไม่นั้น เป็นราคา ซี. ไอ. เอฟ แน่ ก็ให้ยกเว้นการเพิ่มราคาค่าขนส่ง และค่าประกันภัยได้ โดยเจ้าหน้าที่ต้องบันทึกไว้ในใบขนสินค้าว่า "มีเหตุผลเป็นที่พอใจว่าเป็นราคา ซี. ไอ. เอฟ"

แม้จะมีราคาสำแดงไว้ในบัญชีราคาสินค้าแล้วก็ตาม กรมศุลกากรก็ไม่จำเป็นต้องเอาราคาค้างกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินค่าภาษีเสมอไป การถือราคาตามบัญชีราคาสินค้าเพื่อประเมินเงินอากร เป็นแต่การผ่อนผันให้ความสะดวกแก่ผู้นำเข้าเท่านั้น หากใช่เป็นการผูกมัดให้กรมศุลกากรจำต้องถือราคาตามบัญชีราคาสินค้าเป็นเกณฑ์ในการประเมินอากรเสมอไปไม่ ในกรณีให้เห็นสมควร กรมศุลกากรจะประเมินเงินอากรโดยถือเอาราคาค้างแท้จริงในท้องตลาดก็ได้ ทั้งนี้เพราะราคาที่สำแดงในบัญชีราคาสินค้านั้น อาจไม่ใช่ราคาค้างแท้จริงในท้องตลาดก็ได้ เช่นผู้ชายกับผู้หญิงมีความผูกพันกัน เป็นพิเศษ จึงขายสินค้าให้กันถูกเป็นพิเศษยิ่งกว่าที่ขายในท้องตลาดปกติ แม้ราคาที่สำแดงจะเป็นราคา รึ. ไอ. เอฟ หรือ เอฟ. ไอ. บี ที่แท้จริงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่ราคาค้างแท้จริงในท้องตลาด เพราะมีการักทอนหรือลดหย่อนราคาค้างเป็นการฝ่าฝืนกับหลักของราคาค้างแท้จริงในท้องตลาด ^{๒๐} และสำหรับบัญชีราคาสินค้าของเมืองฮ่องกง และสิงคโปร์นั้นได้มีระเบียบของกรมศุลกากรวางระเบียบไว้ว่า จะต้องเป็นบัญชีราคาสินค้าที่ผู้ผลิตในฮ่องกงหรือสิงคโปร์ส่งมาเท่านั้น ถ้าหากเป็นสินค้าที่ส่งมาจากประเทศอื่น และผ่านทางสาขาในฮ่องกงหรือสิงคโปร์ กรมศุลกากรจะเรียกแคตตาล็อก หรือราคาขายของผลิตภัณฑ์ของโรงงานนั้นจากสำนักงานสาขาในฮ่องกง หรือสิงคโปร์ มาเพื่อตรวจสอบกับบัญชีราคาสินค้าที่ส่งมาจากประเทศทั้งสองก็ได้

๓๐๔.๑.๘ ราคาเฉลี่ย ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนด

^{๒๐} พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒ วรรค ๑๒

พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓^{๒๑} หมายถึงราคาของสินค้าที่
ต้องเสียอากรตามราคา เรื่องอธิบดีกรมศุลกากรประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา กำหนดราคาสินค้าประเภทหนึ่งประเภทใดไว้
โดยเฉพาะและให้ถือราคาประกาศดังกล่าว เป็นราคาของสินค้า
ชนิดนั้นในการคำนวณเพื่อเสียภาษีศุลกากร เป็นการตายตัว และ
เสมอหน้ากันทุกพ่อค้า ผลดีของการประกาศราคาเช่นนี้ก็คื
ยุติธรรมสำหรับพ่อค้าทุกคน และป้องกันการทุจริตของพ่อค้าได้
แต่ในทางปฏิบัติ จะประกาศราคาเฉลี่ยสำหรับสินค้าทุกประเภท
ไม่ได้ เพราะสินค้าแต่ละชนิดมีคุณภาพไม่เท่ากัน และมีแหล่งผลิต
ต่าง ๆ กัน ราคาจึงไม่เท่ากัน

๓.๔.๒ หลักกฎหมายต่างประเทศ

กฎหมายศุลกากรของประเทศต่าง ๆ ส่วนมากถือราคา ซี. ไอ. เอฟ
เป็นหลักในการคิดภาษีศุลกากร ได้แก่ อังกฤษ, สิงคโปร์, อิสราเอล, ญี่ปุ่น, ฟิลิปินส์,
เกาหลี แต่จีนถือราคา ซี. ไอ. เอฟ และบวกเพิ่มอีก ๒๐ %^{๒๒} เป็นหลักในการคิด

^{๒๑} พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๘ "ของที่ต้องเสีย
อากรตามราคานั้น อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศเป็นครั้งคราวก็ได้ว่า ราคาในท้องตลาด
เป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด กำหนดเป็นเงินเท่าใด ให้ถือราคา
เช่นว่านี้เป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรในประเภทของที่ประกาศนั้นแทนราคาอันแท้จริงใน
ท้องตลาด นับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง
การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

^{๒๒} กฎหมายศุลกากรจีน มาตรา ๑๒ "ราคาที่ใช้ในการเก็บภาษีขาเข้าถูกกำหนด
และคำนวณจากราคา ซี. ไอ. เอฟ ที่แท้จริง บวกอีก ๒๐ %"

ภาษีศุลกากร และคานาคาถั่วราคา เอฟ. โอ. บี เป็นหลักในการประเมินราคาเพื่อเสียภาษี^{๒๓}

เวลาที่ใช้ในการกำหนดราคาสินค้าของประเทศต่าง ๆ อาจแบ่งได้เป็น

๒ ระบบ

ระบบที่ ๑ ถั่วราคาสินค้าที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าไปในประเทศผู้นำเข้าเป็น

เกณฑ์

ระบบที่ ๒ ถั่วราคาสินค้าที่เป็นอยู่ในเวลาที่ส่งออกในประเทศผู้ส่งออกเป็น

เกณฑ์

ระบบที่ ๑ ถั่วราคาสินค้าที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าไปในประเทศผู้นำเข้าเป็นเกณฑ์ ได้แก่ อังกฤษ, สิงคโปร์ และอิสราเอล^{๒๔}

^{๒๓} กฎหมายศุลกากรคานาคา มาตรา ๓๖

"๑. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔ ราคาสำหรับเสียภาษีได้แก่ราคาที่เป็นธรรมในท้องตลาดของสินค้าที่เหมือนกัน ที่ขายอยู่ในเวลาและสถานที่ที่มีการส่งสินค้าออกมายังคานาคา เว้นแต่จะมีบัญชีราคาสินค้า หรือเอกสารอื่น ๆ แสดงไว้เป็นอย่างอื่นโดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ขายไป

ก. ต่อผู้ซื้อที่อยู่ ณ ที่นั้น โดยได้ทำการซื้อขายกันโดยตรง และเป็นผู้มีการการระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกับผู้นำเข้า และ

ข. ในปริมาณการซื้อขายที่เท่ากับ หรือใกล้เคียงกับปริมาณที่ซื้อขายกันเพื่อใช้สอยตามปกติในการแข่งขันกับคามธรรมดาในประเทศนั้น..."

^{๒๔} กฎหมายศุลกากรอังกฤษ มาตรา ๕๕๔ "...ราคาของสินค้าขาเข้าได้แก่

ราคาที่กำหนดไว้ใน Six Schedule ของกฎหมายนี้ และภาษีต้องจ่ายตามราคาค้างกล่าว..."

ราคาตาม Six Scheldule

*๑. (๑) ราคาสินค้าขาเข้าใดแก่ราคาปกติของสินค้า คือราคาที่เบ็นอยู่ในเวลาที่มันถูกนำมาเพื่อใช้ในประเทศ (หรือในกรณีที่ยังไม่ได้นำเข้ามาเพื่อใช้ในประเทศก็ถือเวลานำเข้า) และใดถูกขายโดยเปิดเผยในตลาดระหว่างผู้ชายกับผู้ซื้อที่เป็นอิสระจากกัน

(๒) ราคาปกติของสินค้าขาเข้ากำหนดไว้ดังนี้

- ก. ถ้าว่าสินค้าที่ถูกนำมาซึ่งผู้ซื้อ ๗ ท่าหรือที่นำเข้า และ
- ข. ผู้ชายเป็นผู้รับภาระในค่าขนส่ง, ค่าประกันภัย, กานายหน้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการขายและการส่งสินค้ามายังท่าหรือที่นั้น
- ค. ผู้ซื้อเป็นผู้เสียภาษี หรืออากรที่เรียกเก็บในอังกฤษ

๒. การขายโดยเปิดเผยในท้องตลาดระหว่างผู้ชายกับผู้ซื้อที่เป็นอิสระจากกันให้ถือไว้ก่อนว่า

- ก. ราคาเป็นสิ่งที่เกี่ยวที่พึงพิจารณาในการซื้อ-ขายนั้น
- ข. ราคาที่กำหนดขึ้นไม่ได้ถูกอิทธิพลทางการค้า การเงิน หรือความสัมพันธ์ใด ๆ ไม่ว่าโดยสัญญาหรืออย่างอื่น ระหว่างผู้ชายหรือบุคคลที่มีส่วนในทางธุรกิจกับเขา และผู้ซื้อ หรือบุคคลที่มีส่วนในทางธุรกิจกับเขา (นอกจากความสัมพันธ์ที่เกิดจากการซื้อ-ขายรายนั้น)
- ค. การขายทอดตลาด หรือการไต่ หรือหึ่งสินค้า หลังจากการซื้อขายกันแล้วจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้ชายหรือบุคคลที่มีส่วนในทางธุรกิจกับเขา

๓. ในกรณีที่สินค้าดังกล่าว

- ก. ใ้ถูกผลิตขึ้นตามวิธีสิทธิ หรือแบบที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ
- ข. ถูกนำเข้ามาโดยใช้เครื่องหมายการค้าต่างประเทศ หรือนำเข้ามาเพื่อขาย (จะหลังจากการผ่านการผลิตคั่นต่อไปหรือไม่ก็ตาม) ภายใ้เครื่องหมายการค้าต่างประเทศ)

ราคาปกติของสินค้านั้นจะถือว่าโดยรวมสิทธิในการใช้สิทธิบัตร ค่าแบบ และ
ค่าเครื่องหมายการค้าแล้ว"

กฎหมายศุลกากรสิงคโปร์ มาตรา ๓ มีคำนิยามคำว่า ราคา ว่า "หมายถึง
ราคาที่ผู้นำเข้าต้องจ่ายในการซื้อสินค้าในตลาดที่เปิดเผย ถ้าหากว่าสินค้านั้นได้ถูกส่งมา
ยังเขา ณ สถานที่ที่ต้องจ่ายค่าภาษีศุลกากร ในเมื่อค่าขนส่ง, ค่าประกันภัย, ค่านายหน้า
ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ยกเว้นภาษีศุลกากร, ค่าขนถ่ายในท่า, ค่าเก็บรักษา
ขนย้ายค่าเครื่องมือต่าง ๆ และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ในเขตปลอดภาษี) ที่เกี่ยวข้องกับการ
ซื้อและขนส่งมายังสถานที่นั้นได้ถูกจ่ายเรียบร้อยแล้ว"

มาตรา ๒๑ "๑. ความกฎหมายศุลกากร ราคาของสินค้าที่นำเข้ามาให้ถือ
ราคาปกติ ก็ราคาในเวลาผู้นำเข้ามาขายในตลาดปกติระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายที่ไม่มีข้อผูก
มัดต่อกัน

๒. ราคาปกติของสินค้าที่นำเข้ามาอาจกำหนดได้ โดยวิธีการดังต่อไปนี้

- ก. ถ้าสินค้านั้นได้ถูกส่งมายังผู้ซื้อ ณ สถานที่ ๆ มีการนำเข้า และ
- ข. ผู้ขายรับภาระในค่าขนส่ง, ค่าประกันภัย, ค่านายหน้า และค่า
อื่น ๆ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการขาย และส่งสินค้า
ณ สถานที่ที่มีการนำเข้า และ
- ค. ผู้ซื้อของรับภาระภาษี หรืออากรที่เรียกเก็บในสิงคโปร์

๓. การขายโดยเปิดเผยระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายที่ไม่มีข้อผูกมัดต่อกันให้ถือว่า

- ก. ราคาของสินค้าเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ต้องพิจารณาในการซื้อขายกัน และ
- ข. ราคาที่กำหนดขึ้นไม่ได้ถูกอิทธิพลใด ๆ ในทางการค้า การเงิน
หรือมีความสัมพันธ์ใด ๆ ระหว่างกันไม่ว่าโดยสัญญา หรือประการ
อื่น ระหว่างผู้ขายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในทางการค้ากับผู้ขาย
และระหว่างผู้ซื้อหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในทางการค้ากับเขานอกจาก
ความสัมพันธ์ในการติดต่อซื้อขายสินค้านั้นเท่านั้น

ค. การใช้ การขายทอดค้อ หรือการทอดทิ้งสินค้า (หลังจากการซื้อขายกันแล้ว) จะไม่เกี่ยวข้องกับโดยตรงหรืออ้อมกับผู้ขายหรือบุคคลที่รวมในการกำกับผู้ขาย

๔. เมื่อสินค้าที่จะกำหนดราคานั้น

ก. ถูกผลิตขึ้นตามกรรมวิธีที่จดลิขสิทธิ์ไว้ หรือเป็นสินค้าที่ใช้การออกแบบ แบบใดก็ตามที่จดทะเบียนแล้ว หรือ

ข. ถูกนำเข้ามาโดยใช้เครื่องหมายการค้าต่างประเทศ. หรือชื่อทางการค้า หรือถูกนำเข้ามาสำหรับขาย (จะหวังผ่านการผลิตขึ้นต่อไปหรือไม่ก็ตาม) โดยใช้เครื่องหมายการค้าต่างประเทศ หรือชื่อทางการค้า

ในการกำหนดราคาจะถือว่าราคาสินค้านั้นรวมค่าลิขสิทธิ์ ค่าการออกแบบ ค่าเครื่องหมายการค้า หรือค่าชื่อทางการค้าของสินค้านั้นแล้ว

กฎหมายศุลกากรอัตราเอก มาตรา ๑๓๐ ราคาสินค้า

"ก. ตามกฎหมายศุลกากร ราคาสินค้าขาเข้าได้แก่ราคาที่ตั้งขึ้นเพื่อการขาย ณ เวลาที่มีการดำเนินการออกสินค้า (Time of Clearance) ในกรณีที่มีการขายในตราบที่เปิดเผยระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อที่เป็นอิสระจากกัน (ในที่นี้จะเรียกว่าราคาปกติ)

ข. เวลาที่มีการดำเนินการออกสินค้า (Time of Clearance)

หมายถึง

๑. ในกรณีสินค้าที่ต้องเสียภาษี ได้แก่เวลาที่อัตราภาษีในขณะนั้น ถูกกำหนดไว้

๒. ในกรณีสินค้าอื่น ๆ ได้แก่เวลาที่สินค้านั้นพ้นจากความควบคุมของศุลกากรแล้ว

ค."

มาตรา ๑๓๑ "ราคาปกติของสินค้าฯฯฯ กำหนดโดยวิธีดังต่อไปนี้

๑. เมื่อสินค้าดังกล่าวได้ถูกส่งมาถึงผู้ซื้อ ณ ท่าหรือที่หน้าเขา
๒. ผู้ขายออกคำสั่ง, คาชง, คาประกัน และคานายหนา รวมทั้งราคา
ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ใช้ในการทำสัญญา และการส่งสินค้าไป ณ ท่า
หรือที่หน้าเขา รวมทั้ง

- ก. ราคา, ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการทำเอกสารในการ
นำเขา ยกเว้นเอกสารที่ทำในอิสราเอล
- ข. ค่าภาษีศุลกากร และค่าธรรมเนียมใบต่างประเทศ นอกจาก
การคืนอากรและค่าธรรมเนียม
- ค. ค่าภาระนะ ยกเว้นสิ่งซึ่งถือว่าแยกมาต่างหากเพื่อวัตถุประสงค์
ในการเก็บภาษีศุลกากร
- ง. ค่าใช้จ่ายในการบรรจุของ
- จ. คาชงตาย

๓. ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบในค่าภาษี อากร และค่าธรรมเนียมที่มีในอิสราเอล
๔. จำนวน ลักษณะ และคุณภาพของสินค้าที่ขายเหมือนกับสินค้าที่นำเขามา"

มาตรา ๑๓๒ "ในกรณีที่สินค้าที่จะประเมินราคาโดยยึดตามวิธีวิธี หรือ
สินค้าที่จดทะเบียนนอกแบบไว้ ราคาปกติของสินค้าจะได้อีก ราคาสินค้านั้นรวมกับการ
พิจารณาอันมีเหตุผลสำหรับสิทธิของผู้ซื้อที่จะใช้สินค้านั้นโดยอิสระจากข้อจำกัดใด ๆ เกี่ยวกับ
วิธีวิธี หรือแบบอย่างนั้น"

มาตรา ๑๓๓ "เมื่อสินค้าที่นำเข้าใด ๆ ได้รับการป้องกันโดยเครื่องหมาย
การค้า หรือมีวัตถุประสงค์ที่จะจำหน่ายภายใต้สิทธิเครื่องหมายการค้า ไม่ว่าจะนำเอา
ไปปรุงแต่งอีกที่ หรือปราศจากการปรุงแต่งใด ๆ ราคาปกติก็ต้องถูกกำหนดโดยพื้นฐาน
ที่ว่าราคาที่ข่าระนั้นได้รวมการพิจารณาอันมีเหตุผลสำหรับสิทธิของผู้ซื้อที่จะใช้เครื่องหมาย
การค้านั้นเกี่ยวกับสินค้า เว้นไว้แต่เครื่องหมายการค้าใดจดทะเบียนนอกอิสราเอล หรือ

จคในอิสราเอล และขงบอกไวาว่าสินคานี้ ในส่วนสัมพันธ์ที่นำไปใช้เป็นสินค้าของยูสง
คางประเทศ หรือสินค้าของบุคคลหนึ่งผู้สงจากคางประเทศโคมอบหมาย Good Will ของ
สินคานี้ให้แก่บุคคลผู้นั้น ซึ่งเครื่องหมายการคานี้ได้นำมาใช้

มาตรา ๑๓๓ ก. "การชายในตลาคที่เบคเวยระหว่างผู้รื้อกับผู้ชายที่เป็น
อิสระจากกันตามเรื่องราคาปกติ โคนกการชายในเงอไซขอไปนี้

๑. เมื่อราคานั้นเป็นสิ่งที่พิจารณาในการชายสินคานั้นเพียงอยางเดียว
๒. ในเมื่อราคาไมไดอิทธิพลจากทางการคา การเงิน หรือมีความสัมพันธ์
อื่น ๆ ไมว่าโดยคูลัญญา หรือกรณีอื่น ๆ ระหว่างผู้ชายหรือบุคคลใดที่มีส่วนในธุรกิจกับเขา
แะผู้รื้อหรือบุคคลใดที่มีส่วนในธุรกิจกับเขา (นอกจากความสัมพันธ์ที่เกิดจากการรื้อชายสินคา)
๓. ในเมื่อไมโคผลประโยชน์จากการชายค่อ ไซ หรือตั้งสินคา ไมว่า
โดยทางตรงหรืออ้อมสำหรับผู้ชาย หรือบุคคลใดที่มีส่วนในทางธุรกิจกับเขา"

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ราคาสินค้าของเขาของประเทศอังกฤษ ได้แก่ราคาปกติของสินค้าที่เป็น
อยู่ในเวลานำเข้า และได้ขายโดยเปิดเผยในตลาดปกติระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายที่เป็นอิสระ
จากกัน

ราคาปกติของสินค้าเขานั้นกำหนดได้ดังนี้คือ

๑. ถือว่าสินค้านั้นได้ถูกนำมาขายที่หน้าเขาแล้วโดยผู้ขาย
๒. ผู้ขายเป็นผู้รับภาระในกาสินค้า, ค่าขนส่ง, ค่าประกันภัย, ค่านายหน้า
และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ, ค่าธรรมเนียมทุกประการ ในการนำสินค้ามาถึง ณ ที่หน้าเขา
๓. ผู้ซื้อเป็นผู้เสียภาษีเขาตัวเอง
๔. ในกรณีที่สินค้าดังกล่าวโดยคิดขึ้นตามลิขสิทธิ์ หรือแบบที่จดทะเบียน
ไว้แล้ว หรือมีเครื่องหมายการค้า ราคาปกติของสินค้านั้นถือว่าได้รวมสิทธิในการใช้
ลิขสิทธิ์ แบบ หรือเครื่องหมายการค้าแล้ว

การขายโดยเปิดเผยในตลาดระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายที่เป็นอิสระจากกันมีหลัก
ดังนี้คือ

๑. ราคาเป็นสิ่งที่พึงพิจารณาในการซื้อ-ขายนั้น
๒. ราคาที่กำหนดขึ้นไม่ได้ถูกอิทธิพลทางการค้า การเงิน หรือความดัมพ์พัน
ใด ๆ ไม่ว่าโดยสัญญาหรืออย่างอื่นระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ
๓. ผู้ขายไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรืออ้อมในการขายต่อ ใช้ หรือทิ้ง
สินค้านั้น

เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า "ราคา" ในกฎหมายอังกฤษ สิงคโปร์
และอิสราเอล จะเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เพราะสิงคโปร์เคยเป็นเมืองขึ้น
ของอังกฤษมาก่อน จึงได้ลอกแบบกฎหมายอังกฤษมาใช้ ส่วนอิสราเอลเองก็ได้นำกฎหมาย

ศุลกากรอังกฤษมาใช้เป็นส่วนใหญ่^{๒๕} และเมื่อเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติศุลกากรไทย ก็คล้ายกัน ทั้งนี้เพราะไทยเขียนแบบกฎหมายเก่าของอังกฤษเป็นหลักเช่นกัน ก็ตาม พระราชบัญญัติศุลกากรไทยราคาในทองคำใดแก่ราคาขายส่งของสินค้า ณ สถานที่นำ เพราะระหว่างพ่อค้าผู้ซื้อและผู้ขายที่ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นพิเศษ คือไม่มีการลดหย่อนกัน เป็นพิเศษไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ก็เป็นราคาปกติ^{๒๖} ของสินค้าในตลาดที่พ่อค้าคนใด ก็สามารถหาซื้อได้ ณ ที่ผู้นำเข้าแบบเดียวกับกฎหมายอังกฤษ ดิงคโปร์ และอิสราเอล เช่นกัน

^{๒๕} "Israel Customs Regulations" ข้อ ๒.๒๒ กล่าวว่า กฎหมายศุลกากร อิสราเอลส่วนมากก็ดัดแปลงมาจากกฎหมายศุลกากรอังกฤษ

^{๒๖} ประมวลข้อบังคับศุลกากรข้อ ๙๒๐ ราคาตลาด "ราคาที่ต่ำแกลงนั้นต้องเป็น ราคาอันแท้จริงในทองคำตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ วรรก ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙๑) พ.ศ.๒๔๘๒ ก็อกรายส่งเงินสด (ในส่วนของเขาเจ้าไม่รวมค่าอากร) ซึ่งจะพึงขายของประเภท และชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ผู้นำของ เข้า หรือส่งของออกแล้วแต่กรณี โดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาแต่อย่างใด จึง หมายความว่า ราคาของเขาเจ้านั้นหมายถึงราคาปกติของของที่นำเขา หรือของประเภท และชนิดเดียวกับของนั้น โดยคิดตามปริมาณของทั้งหมดที่นำเข้ามา ราคาดังกล่าวต้อง เป็นราคาที่ผู้ซื้อและผู้ขายไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเป็นพิเศษต่อกัน และเป็นราคาเงินสดที่ ไม่ต่ำกว่าราคาทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการส่งมอบของนั้น จนถึงที่ผู้นำของเขา ณ เวลาที่นำเขาแต่ไม่รวมค่าอากร คือเป็นราคา ซี. ไอ. เอช..."

ระบบที่ ๒ คือราคาสินค้าที่เป็นอยู่ในเวลาที่ส่งออกในประเทศผู้ส่งออกเป็น
เกณฑ์ โคนัก ญี่ปุ่น, ฟิลิปปินส์, เกาหลี, จีน ๒๙

๒๘ กฎหมายศุลกากรญี่ปุ่นไม่ได้บัญญัติถึงเรื่องราคาไว้ แต่ได้นำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย
พิทักษ์อัตราศุลกากรญี่ปุ่น มาตรา ๔

"๑. ราคาที่ใช้เป็นหลักในการ เก็บภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าขาเข้าที่เรียกเก็บ
ภาษีตามราคา (Ad Valorem) หรือที่เรียกเก็บตามราคาและจำนวน (Ad Valorem
and Specific) โคนักราคา ณ เวลาที่ส่งออกของสินค้านั้น ในเมื่อสินค้านั้นกล่าว
หรือสินค้านั้นเกี่ยวข้องกับโคขายในตลาดขายส่งตามปกติในจำนวนธรรมดา และในทางการ
ขายส่งธรรมดาในประเทศผู้ส่งออก (ยกเว้นภาษีภายในที่จะได้รับการลดหย่อน ยกเว้น
หรือคืนอากร ณ เวลาที่ส่งออก) บวกค่าใช้จ่ายปกติซึ่งเกิดก่อน และเป็นปกติในการ
ส่งสินค้าดังกล่าว ณ ท่าที่ส่งออก (รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่มี) และราคาขนส่งธรรมดา และ
ประกันภัยที่เกิดขึ้นในการนำมาส่ง ณ ท่าที่ส่งของสินค้านั้น (หรือค่าขนส่ง ค่าประกันภัย
ธรรมดา นอกจากการขนส่งทางอากาศในกรณีที่สินค้านำเข้าทางอากาศตามประกาศของ
คณะรัฐมนตรี)"

กฎหมายศุลกากรฟิลิปปินส์ ไม่ได้มีบทบัญญัติในเรื่องราคาไว้ แต่มีบัญญัติไว้
ในกฎหมายพิทักษ์อัตราศุลกากรฟิลิปปินส์ มาตรา ๒๐๑ ว่า "ในกรณีที่สินค้านำเข้าที่ต้อง
เสียภาษีตามราคา (Ad Valorem) ราคาสินค้าที่จะต้องเสียภาษีจะได้แก่ราคาตลาด
หรือราคากลางในเวลาที่ส่งออกนั้น สินค้าชนิดเดียวกันหรือคล้ายกันได้ถูกเสนอขายโดยอิสระ
ในตลาดที่สำคัญของประเทศผู้ส่งออกเพื่อส่งมายังฟิลิปปินส์ ในจำนวนขายส่งปกติ และใน
ทางการค้าธรรมดา (ยกเว้นภาษีภายในซึ่งอาจมีการลดหย่อนหรือคืนให้) บวกค่าใช้จ่าย
ปกติที่เกิดก่อนและเกิดขึ้นในขณะนำสินค้าลงเรือ หรืออากาศยาน ณ ท่าที่นำเข้า (รวมทั้ง
ภาษีหรืออากรถ้าหากมี) รวมกับค่าขนส่ง ค่าประกันภัยมายังท่าที่นำเข้าในฟิลิปปินส์..."

กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรา ๕ "๑. ราคาที่ใช้ในการศีกษาสำหรับสินค้าที่เสียอากรตามราคา (Ad Valorem) คือราคา ซี. ไอ. เอฟ ปกติ (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าราคาที่ใช้ในการศีกษา)

๒. ราคาที่ใช้ในการศีกษาดังกล่าว หมายถึงราคาในเวลาที่ยังสินค้าออกจากประเทศส่งออกโดยผู้เสนอขายโดยเปิดเผยนราคาที่เปิดเผยระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขายที่เป็นอิสระจากกัน (ยกเว้นการลด, การยกเว้น หรือภาษีภายในที่จะคืนให้เวลาส่งออก) บวกค่าใช้จ่ายตามธรรมดา (รวมทั้งภาษี และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ) ที่เกิดขึ้นในการขนส่งเรือ ๑) ประเทศผู้ส่งออกรวมกับค่าขนส่งและค่าประกันภัย (ค่าขนส่งและค่าประกันภัย หมายถึงการขนส่งโดยทั่วไปที่มีไซทางอากาศยาน ในกรณีที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้รวมไว้ในเรื่องการขนส่งทางอากาศยาน) ในการนำสินค้าดังกล่าวมายังท่าที่ส่งสินค้านั้น..."

กฎหมายศุลกากรจีน มาตรา ๑๒ "ราคาที่ใช้ในการเก็บภาษีสินค้าขาเข้า ถูกกำหนดและคำนวณจากราคา ซี. ไอ. เอฟ ที่แท้จริงบวกอีก ๒๐ ٪

มาตรา ๑๔ ราคา ซี. ไอ. เอฟ ที่แท้จริงบวกอีก ๒๐ ٪ "หมายถึงราคาในที่ที่ของส่งออก และในตลาดที่สำคัญในประเทศที่ส่งออก สำหรับสินค้าชนิดนั้น หรือชนิดที่คล้ายกันที่เสนอขายโดยอิสระ และแข่งขันกับในตลาดชายฝั่ง ในจำนวนปกติ และในทางการปกติ บวกค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ๓ อย่างคือ

๑. ภาษีขาออกสำหรับสินค้านั้น และค่าที่บทยอ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในท่าที่ส่งเรือออกจะมีการขนส่งเรือ

๒. ค่าขนส่งในการนำสินค้านั้นมาจากท่าที่ส่งจนถึงท่าที่ท่าเรา และ

๓. ค่าประกันภัย

จึงราคาคงกล่าวรวมกันเป็นราคา ซี. ไอ. เอฟ และบวกอีก ๒๐ ٪ ของราคานั้นลงไป เพื่อให้เป็นราคาที่ใช้ในการเก็บภาษี

ราคาสินค้า ได้แก่ราคาซึ่งในเวลาที่ส่งออกนั้นสินค้าชนิดเดียวกันได้ถูกเสนอขายในตลาดของผู้ส่งออกในจำนวนปกติ และในทางการค้าปกติ บวกลบค่าใช้จ่ายในการขนส่งและประกันภัยมาถึงท่าผู้นำเข้า จึงเมื่อพิจารณาแล้วก็ได้แก่ราคา ซี. ไอ. เอฟ เจนกับ เพียงแต่ว่า ราคาสินค้าก่อนบวกลบประกันภัยและค่าขนส่ง ถือตามราคาในขณะที่ส่งออกเป็นหลักเท่านั้น

สำหรับกฎหมายศุลกากรจีน ใช้ราคา ซี. ไอ. เอฟ บวก ๒๐ ٪ เป็นราคาประเมินอากร จึงต่างกับประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ราคา ซี. ไอ. เอฟ เป็นหลักโดยไม่มี การบวกเพิ่มแบบจีน

๓.๔.๓ การกำหนดราคาในทองคำ

ในบางกรณีสินค้าที่นำเข้ามาไม่สามารถจะทราบราคาได้ เนื่องจากไม่มีเอกสารสำแดงราคา หรือเป็นสินค้าใหม่ ไม่มีราคานำเข้า หรือเป็นตัวอย่าง ของแถมที่นำมาโดยไม่มีมูลค่าและทางศุลกากรจำเป็นต้องกำหนดราคาขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเก็บภาษีศุลกากร ก็มีวิธีกำหนดราคาตลาดขึ้นได้ดังนี้ คือ

ระบบที่ ๑ ใช้ราคาของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งเคยนำเข้าเข้ามาในประเทศในระยะเวลาใกล้เคียงกับ กับสินค้าที่จะกำหนดราคาให้นำเข้ามาเป็นเกณฑ์ในการคิดภาษี โดยคำนึงถึงความแตกต่างในชนิด คุณภาพ และจำนวนของสินค้าที่นำมาเปรียบเทียบกับของ ระบบที่ ๒ ใช้ประเทศญี่ปุ่น, เกาหลี, จีน

ระบบที่ ๒ ใช้ราคาสินค้าชนิดเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งขายอยู่ในประเทศแล้วมาหักหอนค่าภาษีศุลกากร ค่ากำไร และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ออก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในชนิด คุณภาพ และจำนวน แต่เวลาที่ถือเป็นหลักในการคิดราคามี ๒ ชนิด คือ ญี่ปุ่น, เกาหลี จีน ใช้ราคาของสินค้าในเวลาที่ใกล้เคียงกับการนำเข้าในตลาด

^{๒๔} กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรญี่ปุ่น มาตรา ๔ ข้อ ๓ (๒) "...ให้กำหนดราคาสินค้าที่ต้องการ โดยเปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดเดียวกันหรือคล้ายกัน ที่ให้นำเข้ามาก่อนหน้านี้ในเวลาใกล้เคียงกัน..."

กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรการ ๙ ข้อ ๔ (๑) "ราคาจะกำหนดค่ามราคาของสินค้าที่เพิ่งจะนำมาถึงท่าหน้าเข้างบอยู่ในประเทศ หรือชนิดเดียวกันหรือคล้ายกันกับสินค้าที่จะประเมินค่า และราคา..."

กฎหมายศุลกากรจีน มาตรการ ๑๕ "ในกรณีที่ราคาสินค้าดังกล่าวที่นำเข้ามา จะเป็นราคาขายส่งในท้องตลาด หรือราคา ซี.ไอ.เอฟ. อันแท้จริง ไม่อาจหาได้ ให้ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. อันแท้จริงของสินค้าชนิดเดียวกันที่เพิ่งส่งเข้ามา หรือที่คล้ายกันเป็นหลักในการหาราคาที่ใช้ในการเก็บภาษีของสินค้านั้น"

๒๕
กฎหมายพิธีการศุลกากรญี่ปุ่น มาตรการ ๔ ข้อ ๓ (๔) "...ให้เทียบราคากับสินค้าชนิดเดียวกันหรือคล้ายกันในญี่ปุ่น ณ เวลาที่ลำคองนำเข้ามาของสินค้าที่จะกำหนดราคาในปริมาณขายส่งปกติ และการกักปกติ ผนวกภาษีศุลกากร, ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ, ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่เกิดในการนำสินค้าจากท่าเรือมายังผู้ขายส่ง..."

กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรการ ๕ ข้อ ๖ "...ราคาที่เสียภาษีจะกำหนดได้ โดยการหักลบภาษี, ค่าธรรมเนียม, ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (รวมทั้งกำไรปกติ) จากราคาขายส่งในท้องตลาดในประเทศของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายกัน..."

กฎหมายศุลกากรจีน มาตรการ ๑๓ "ราคาขายส่งในท้องตลาด ณ ท่าหน้าเข้างบหมายถึงราคาปกติในวันที่ยื่นแบบฟอร์มการนำเข้า และในตลาดปกติ ณ ท่าหน้าเข้างบ สำหรับสินค้าชนิดเดียวกันหรือคล้ายกันที่เป็นอิสระ แยกกันแข่งขันกัน หรือสามารถที่จะขายในราคาขายส่งปกติ ในทางการกักปกติ"

ราคาที่ใช้ในการเก็บภาษีของสินค้านั้น อาจได้จากส่วนลดของกำไรขายในประเทศดังต่อไปนี้ จากราคาปกติได้

๑. จำนวนภาษีของสินค้านั้น
๒. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการขนส่งสินค้าจากท่าหน้าเข้างบไปยังตลาดภายในประเทศ และลูกค้าไรตามปกติ และอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้รวมกันเป็น ๑๕% ของราคาที่ใช้ในการเสียภาษีของสินค้านั้น

ในประเทศเป็นเกณฑ์ แก่ฟิลิปปินส์^{๓๐} ไซราคาส่งสินค้าในตลาดฟิลิปปินส์ในเวลาที่มีการส่งออก ซึ่งสินค้าที่จะกำหนดราคาเป็นเกณฑ์ คือต้องพิจารณาจนไปถึงว่าขณะที่สินค้าดังกล่าวส่งออกจาก ประเทศผู้ส่งออกนั้น ราคาสินค้าชนิดคล้ายคลึงกันที่ขายในฟิลิปปินส์ในเวลานั้นมีราคาเท่าใด แล้ว จึงเอาราคาดังกล่าวมาหักพอนค่าภาษี กำไรต่าง ๆ แล้วจึงกำหนดราคาตลาดของสินค้าชนิดที่ นำเข้ามาได้

ระบอบที่ ๓ ไซราคามาตรฐานจากต่างประเทศเป็นหลัก เช่นไซราคามาตรฐานจากโรงงาน ผู้ผลิตเป็นเกณฑ์ ซึ่งประเทศญี่ปุ่น^{๓๑} ใช้ระบบนี้อยู่ แต่เกาหลี^{๓๒} ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ประจำในต่างประเทศ คอยแจ้งราคาสินค้าให้ทราบก็ใช้ราคาที่ได้รับแจ้งเป็นเกณฑ์กำหนดราคาได้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณราคาที่ใช้ในการ เสียภาษีเป็นดังนี้

$$\frac{\text{ราคาขายส่งในตลาด} \times 100}{100 + \text{อัตราภาษี} + ๑๔} = \text{ราคาที่ใช้ในการเก็บภาษี}$$

ในกรณีที่ไม่มีราคาขายส่งในตลาด ณ ท่าหน้าเข้า ให้ใช้ราคาขายส่งในตลาดที่ใกล้เคียงในการคำนวณราคาที่ใช้ในการ เก็บภาษี"

^{๓๐} กฎหมายพิทักษ์อัตราศุลกากรฟิลิปปินส์ มาตรา ๒๐๑ วรรค ๒ "...ในกรณีที่ไม้อาจ กำหนดราคาสินค้าดังกล่าวข้างตนใด ให้ใช้ราคาขายส่งปกติภายในประเทศหรือราคาขายของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายกันของสินค้าต่างประเทศที่ขายในตลาดสำคัญ ๆ ของฟิลิปปินส์ในเวลาที่มีการส่งออกซึ่งสินค้าที่ประเมินราคาดังกล่าวในจำนวนขายส่งปกติ และในทางการค้าธรรมดา ควบคุมภาษีขาเข้า และภาษีอื่น ๆ คำนวณหน้าที่ไม่เกิน ๖% และกำไรไม่เกิน ๘% และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีกพอสมควร แต่ไม่เกิน ๘% สำหรับสินค้านั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกิดในการส่งสินค้าจาก ท่าหน้าเข้า มายังตลาดสำคัญในฟิลิปปินส์

^{๓๑} กฎหมายพิทักษ์อัตราศุลกากรญี่ปุ่น มาตรา ๔ ข้อ ๓ (๓) "...เมื่อมีรายการราคา (Price List) ของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายกันในประเทศผู้ส่งออกซึ่งสินค้าที่จะกำหนดราคาที่ได้จัดทำโดยผู้ผลิต หรือผู้ขายสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายกัน หรือมีหลักฐานอื่น ๆ ที่อาจจะหาราคาสินค้าที่ตกลงกันได้ ก็ให้กำหนดราคาสินค้าดังกล่าว โดยเทียบกับรายการราคา หรือหลักฐานอื่น ๆ..."

ระบบที่ ๔ ใช้ราคาที่กำหนดขึ้นเองตามที่เห็นควร ได้แก่คานาคาและเกาหลี^{๓๓}

^{๓๓} หมายเหตุผู้ศุลกากร เกาหลี มาตรา ๕ ข้อ ๔ (๒) "ราคาที่ได้รับการยืนยันจาก
เจ้าหน้าที่ผู้ศุลกากร หรือเจ้าหน้าที่กงสุลจากต่างประเทศ"

^{๓๓} หมายเหตุผู้ศุลกากรคานาคา มาตรา ๓๘

"ในกรณีใด ๆ หรือชนิดของกรณีนี้

ก. ราคาสำหรับเสียภาษี ไม่สามารถคิดได้ตามมาตรา ๓๖ หรือ ๓๗ โดย
เหตุที่ว่าสินค้าชนิดเดียวกัน หรือคล้ายกันไม่มีขายในประเทศผู้ส่งออก หรือไม่ก็ขายภายใต้
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

ข. สินค้านำเข้ามาโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อนำมารวมใหม่ ห่อใหม่ หรือผลิตต่อไปในคานาคา หรือ
ผ่านกรรมวิธีต่อไป

๒. เพื่อใช้ หรือทิ้งไป

๓. ไม่ใช่สินค้าที่มีคุณภาพสมบูรณ์ทางการค้า หรือเป็นสินค้าชนิดที่
เรียกว่าช่วยเหลือ รูดดอก หรือเลิกกิจการ หรือที่เกิน

๔. หรือสินค้าที่นำเข้ามาเพื่องานใดโดยเฉพาะ หรือ

๕. เพื่อใช้ในการผลิตโดยตรง หรือในการผลิตสินค้าดังกล่าว
หรือที่คล้ายกันที่ไม่มีขายในประเทศผู้ส่งออก

ค. สินค้าเหมือนกันนี้ให้เข้าแต่ไม่มีขายในประเทศผู้ส่งออก หรือ

ง. เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าไม่อาจใช้การปฏิบัติตามข้อ ๓๖ หรือ ๓๗ ได้ราคา
เสียภาษีจะถูกกำหนดขึ้นตามที่รัฐมนตรีจะเห็นสมควร"

หมายเหตุผู้ศุลกากร เกาหลี มาตรา ๕ ข้อ ๔ (๓) "ราคาที่กำหนดเอาโดย
คิดถึงความแตกต่างของราคาที่แสดงไว้เพราะคุณภาพ เวลาที่นำเข้าและสภาพอื่น ๆ ของสินค้า

ประเทศบางประเทศ เช่น ซิลิเบีย ในระบบกำหนดราคาตลาดเพียงระบบเดียวของประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จีน ใช้ระบบหาราคาตลาดหลายระบบควบกัน

เมื่อพิจารณาคำว่า "ราคา" ในพระราชบัญญัติศุลกากรของไทย เทียบกับกฎหมายต่างประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่า คำว่าราคาของไทยมีความหมายกว้างกวาราคาในกฎหมายประเทศอื่น ๆ เพราะกำหนดไว้เป็นหลักกว้าง ๆ ว่าหมายถึง ราคาขายส่ง เงินสดในส่วนของขาเข้า ไม่รวมค่าอากร จึงจะพึงขายของประเทศและชนิดเดียวกับได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลาและที่หน้าเข้า หรือส่งของออกแล้วแต่กรณีโดยไม่มีหักทอน หรือลดหย่อนราคาแต่อย่างใด จึงถ้าหากว่าสินค้าที่นำเข้ามาสำแดงราคาเป็น ซี. ไอ. เอฟ. จริง ๆ โดยที่ไม่มีส่วนลดเป็นพิเศษระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย ราคาสินค้าดังกล่าวก็ถือว่าเป็นราคาอันแท้จริงในท้องตลาดได้ แต่ตามีส่วนลดเป็นพิเศษก็ไม่ใช่ว่าราคาอันแท้จริงในท้องตลาดจึงมีความหมายแน่นอนเกี่ยวกับราคาปกติของสินค้า ตามความหมายของกฎหมายสิงคโปร์ อังกฤษ อิสราเอล แต่กว้างกว่า เพราะไทยไม่ได้กำหนดไว้ตายตัวคงไปเลยว่าราคาจะต้องประกอบด้วยต้นทุน กำไร ค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ต่าง ๆ แบบกฎหมายของประเทศที่กล่าวแล้ว แต่กล่าวไว้เพียงว่า "ขายได้โดยไม่ขาดทุน" ซึ่งมีความหมายกว้างกว่าการกำหนดรายละเอียดคงไปมาก นอกจากนี้ยังทำให้สามารถกำหนดราคาสินค้าที่ไม่ทราบราคาได้ง่ายขึ้นโดยการใส่ราคาของสินค้าชนิดเดียวกันที่นำเข้ามาในเวลาใกล้เคียงหรือใกล้เคียงกันมาหักทอนลดหย่อนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และกำหนดขึ้นเป็นราคาที่ต้องการได้โดยไม่จำต้องกำหนดระบบในการกำหนดราคาตลาดขึ้นเป็นสัดส่วนต่างหากแต่อย่างใด ฉะนั้น จึงเห็นว่าความหมายของ "ราคา" ของพระราชบัญญัติศุลกากรไทยกว้างกว่า และมีความหมายดีกว่าความหมายในกฎหมายต่างประเทศ

๓.๘.๘ ราคาเพื่อการลงโทษ

มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๒๘ กำหนดราคา กำหนดเบี้ยปรับขึ้นสำหรับใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมายศุลกากร โดย

รวมราคากับอากรเข้าด้วยกัน และใช้ราคารวมทั้งกล่าวเป็นราคาประเมินของสินค้าที่ทำ
ติดกฎหมายศุลกากร ในกฎหมายศุลกากรต่างประเทศ ก็มีราคาที่กำหนดขึ้นเพื่อการลงโทษ
การกระทำผิดตามกฎหมายศุลกากรเช่นกัน คือ

ก. กฎหมายศุลกากรกานากา มาตรา ๑ ข้อที่ ๑๘ บัญญัติว่า "ราคา
ที่ใช้ในการพิจารณาการกระทำผิดใด ๆ การลงโทษ หรือการยึดตามกฎหมายศุลกากร และการ
ลงโทษดังกล่าวขึ้นกับราคาของสินค้า หรือสิ่งของใด ๆ หมายถึงราคาของสินค้าหรือ
สิ่งของประเภทนั้นที่ได้เสียภาษีแล้ว ณ เวลาที่การกระทำผิดได้เกิดขึ้น"

ข. กฎหมายศุลกากรอิสราเอล มาตรา ๒๒๒ บัญญัติว่า "ในการดำเนิน
คดีศุลกากรในกรณีที่การลงโทษถือตามราคาของสินค้า ราคาดังกล่าวจะถือจากราคาสินค้า
ของสินค้าชนิดเดียวกัน แต่มีคุณภาพที่ดีที่สุด จึงได้เสียภาษีศุลกากรแล้ว และขายในราคา
ดังกล่าวในเวลา หรือใกล้เคียงกับการกระทำผิด ณ เมืองเทลอาวีฟ ยัฟฟา แมวการ
ลงโทษดังกล่าวจะเกิดขึ้น ณ ที่อื่นในอิสราเอลก็ตาม"

เมื่อเปรียบเทียบแล้วจะเห็นว่าราคาที่กำหนดเพื่อการลงโทษการกระทำ
ผิดตามกฎหมายศุลกากรนั้นเหมือนกันตรงที่ว่า ใช้ราคาสินค้าที่รวมอากรเข้าด้วยกันแล้ว
เป็นหลัก ทั้งในไทย , กานากา และอิสราเอล แต่ของอิสราเอลมีข้อกำหนดไว้เป็น
พิเศษชั้น ๒ กรณีคือ กรณีแรก ให้ใช้ราคาของสินค้าชนิดที่มีคุณภาพดีที่สุดในหลัก แต่
ของไทยและกานากาไม่ได้บอกไว้เช่นนั้น ฉะนั้นแสดงว่าคงใช้ราคาของสินค้าที่มีคุณภาพ
หลักเหมือนกันเป็นหลักในการพิจารณา อีกข้อหนึ่งที่อิสราเอลกำหนดไว้เป็นพิเศษคือ ให้ถือ
ราคาซื้อขาย ณ เมืองเทลอาวีฟ ยัฟฟา อันเป็นเมืองหลวง เป็นหลักในการกำหนดราคา
เพื่อการลงโทษ แมวการกระทำผิดอาจเกิดขึ้นในเมืองอื่นก็ตาม การทั้งนี้เห็นว่าเป็น
เพราะต้องการอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานศุลกากรในการประเมินภาษีอากร เพราะ
ง่ายแก่การสอบถามราคาสินค้าชนิดนั้น ๆ ถ้าหากจะต้องถามราคาสินค้าจากเมืองที่มีการ
ทำผิดก็ไม่สะดวก จึงกำหนดแน่นอนไว้เลยว่าให้ใช้ราคาในเมืองเทลอาวีฟ ยัฟฟา เป็นหลัก
ซึ่งก็เห็นว่าสะดวกและยุติธรรมต่อผู้ทำผิดทุกคน แต่ของไทย และกานากา ไม่ได้กำหนด

ไว้ว่าจะใช้ราคาเมืองไหนเป็นหลัก ฉะนั้นจึงต้องคิดราคาสินค้า ณ เมืองที่ทำผิดเป็นหลัก แต่ในทางปฏิบัติ การประเมินราคาสินค้าส่วนใหญ่ทำที่กรุงเทพฯ เพราะมีการกระทำผิดมากที่สุด และสินค้าที่จับได้ส่วนใหญ่ก็จะส่งขายที่กรุงเทพฯ ฉะนั้นราคาประเมินจึงมักจะกำหนดเอาจากตลาดในกรุงเทพฯ เป็นหลัก และเห็นว่าการที่ไม่ได้กำหนดให้ถือราคาที่กรุงเทพฯ เป็นหลักในการประเมินราคาฉบับนี้ยุติธรรม และตรงกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติศุลกากรของไทย ในเรื่องราคาที่ใช้ถือราคา ณ เวลา และที่ที่นำเข้ามาเป็นเกณฑ์เสมอ ฉะนั้นถ้าไปกำหนดให้ถือราคาในเมืองใดเป็นหลักในการกำหนดราคาเมื่อเปรียบก็จะขัดกับค่านิยมเรื่องราคาในพระราชบัญญัติศุลกากรดังกล่าวแล้ว

๓.๕ พิภักดิ์ตราศุลกากรที่ใช้ในการคำนวณค่าภาษีศุลกากร

สินค้าขาเข้าที่นำเข้ามาในประเทศไทยจะต้องเสียภาษีตามพิภักดิ์ตราศุลกากรที่ใช้ในวันนำเข้าสินค้านั้นเข้ามาในประเทศไทย แต่เดิมในสมัยโบราณมาสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศก็ต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลด้วย ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการติดต่อกาชาขายกับต่างประเทศและได้เรียกเก็บอากรในอัตราร้อยละสาม ต่อมาเมื่อไทยได้แก้ไขในสนธิสัญญาที่ผูกเอาเปรียบจากชาติต่าง ๆ ได้แล้วก็ได้ตราพระราชกำหนดพิภักดิ์ตราศุลกากร พ.ศ.๒๔๗๘ ขึ้นใช้เป็นหลักในการจัดเก็บภาษี และต่อมาได้ยกเลิกพระราชกำหนดดังกล่าว และได้ใช้พระราชกำหนดพิภักดิ์ตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ ขึ้นใช้เป็นหลักในการจัดเก็บภาษีมาจนถึงทุกวันนี้

๓.๕.๑ ความมุ่งหมายของพิภักดิ์ตราศุลกากร

ความมุ่งหมายในการมีพิภักดิ์ตราศุลกากร ขึ้นใช้ในประเทศต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่ามีความวัตถุประสงค์ ๓ อย่าง คือ

- ก. เพื่อหารายได้
- ข. เพื่อการป้องกัน
- ค. เพื่อประโยชน์ทางคานเสรีธุรกิจระหว่างประเทศ

ก. วัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ จากภาษีศุลกากรส่วนมากใช้ในประเทศ
 ที่ด้อยพัฒนาเพราะการหารายได้จากภาษีประเภทอื่นไม่เพียงพอกับรายจ่ายของรัฐ จึง
 ต้องจัดเก็บภาษีจากภาษีศุลกากร ภาษีศุลกากรจัดเป็นภาษีทางอ้อม คือไม่ได้เรียกเก็บ
 จากรายกรโดยตรง แต่เรียกเก็บจากคนทางคือจากสินค้าที่นำเข้าเลยจึงจัดเก็บได้สะดวก
 แนนอน และรวดเร็วใดยกกว่าการจัดเก็บแบบอื่น แต่ไม่เป็นธรรมแก่คนยากจนเพราะ
 คนยากจนต้องรับภาระในภาษีศุลกากรเกือบเท่า ๆ กับคนมั่งมี ทั้ง ๆ ที่คนจนมีความสามารถ
 ในการชำระภาษีน้อยกว่า และได้รับบริการจากรัฐน้อยกว่าคนมั่งมี แม้วาสินค้าบาง
 ประเภทที่ถือว่าเป็นของฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์ จะเก็บภาษีสูง ไม่กระทบกระเทือน
 คนจนที่ไม่ซื้อรถยนต์ แต่ก็เป็นที่เหตุทำให้สินค้าอื่น ๆ ราคาสูงไปด้วย เพราะคนรวยที่
 ซื้อรถยนต์มายอมจะบวกราคาค่าใช้จ่ายของตนลงไปในการค้าขายของตน คนจนจึง
 ได้รับความเสียหายทางอ้อมไปด้วย ฉะนั้นส่วนมากจึงเห็นว่าไม่ควรตั้งพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อ
 หวังเป็นรายได้ของรัฐมากนัก สำหรับในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกาไม่ได้
 มุ่งหวังจะหารายได้เขาค้างจากภาษีศุลกากรโดยตรง แต่มีรายได้อื่นใหญ่จากภาษีการค้า
 และภาษีรายได้อื่นมากกว่า เช่น จะเห็นได้ว่ารายได้อื่นของสหรัฐอเมริกาปีประมาณ ๑ %
 เศษ ๆ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น ส่วนประเทศไทยเรารายได้จากศุลกากรมีประมาณ
 ๒๐ % ของรายได้ของประเทศ

ข. วัตถุประสงค์เพื่อการป้องกัน คือให้ความคุ้มครองและส่งเสริม
 อุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยการกำหนดอัตราอากรสำหรับวัตถุดิบที่เป็นของธรรมชาติ
 และไม่มีในประเทศให้ต่ำ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศ แต่สำหรับ
 วัตถุดิบสำเร็จรูปก็เก็บสูงขึ้นกว่าวัตถุดิบธรรมชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ความคุ้มครอง และ
 ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้ว หรือจะมีในอนาคตให้เจริญขึ้นได้

ค. วัตถุประสงค์ทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
 โดยกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการต่อรองทางการค้า
 ระหว่างประเทศ หรือโต้ตอบกัน นโยบายในทางการค้าของต่างชาติ หรือแก่ภาวะ
 การเงินระหว่างประเทศ

๓.๘.๒ ความมุ่งหมายของพิกัดอัตราศุลกากรไทย ในหลักอรรถสมรหว่างการ
หารายได้ การป้องกัน และวางคาบเกรนธุกิจระหว่างประเทศ คือในคานการหารายได้
จะเห็นได้วารายได้ศุลกากรมีประมาณ ๒๐ ๕ ของรายได้ของชาติทั้งหมด และเป็นรายได้
หลักที่สำคัญอันหนึ่งของชาติ ทั้งนี้เพราะไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงจำต้องอาศัย
รายได้จากศุลกากรไปช่วยงบประมาณของชาติ ในคานการป้องกัน และส่งเสริม
อุตสาหกรรมในประเทศ ก็ได้เรียกเก็บภาษีสำหรับเครื่องจักร และวัตถุดิบในอัตราค่า
เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมในประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็ตั้งกำแพงภาษีไวสูงสำหรับสินค้าที่
ผลิตในแคว้นประเทศเพื่อป้องกันอุตสาหกรรมที่เพิ่งเริ่มกนในประเทศ ส่งเสริมการเกษตร
โดยยกเว้นอากรให้สำหรับปุ๋ยที่ใชในทางเกษตร เก็บอากรคั่นต่ำสำหรับยาจำกัแมลง
เป็นต้น

ในคานการเกรนธุกิจระหว่างประเทศ ก็ได้กำหนดให้รัฐมนตรีคลังสามารถ
เรียกเก็บอากรพิเศษ แต่ของที่เห็นว่าได้รับการช่วยเหลือจากประเทศหรือบุคคลใดเป็น
พิเศษ อันอาจทำให้อุตสาหกรรมหรือเกษตรในประเทศได้รับความเสียหาย เพราะ
ต่างประเทศอาจใช้นโยบายในทางการค้าเพื่อทำลายอุตสาหกรรมของไทยเราได้ จึงได้
มีมาตรการไว้เพื่อตอบโต้ให้ทัดเทียมกัน

พิกัดอัตราศุลกากรของไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้อยตามระบบของ Brussel
Tariff Nomenclature ซึ่งถือว่าเป็นระบบสากล และมีใช้อยู่ถึง ๑๒๘ ประเทศ
ในปัจจุบัน เก้าโครงการจำแนกประเภทของ Brussel Nomenclature แบ่งออกเป็น
๑๐๘๘ ประเภท แต่ละประเภทได้นำไปใช้โดยปรับปรุงเพิ่มเติมแยกประเภทย่อยออกไป
ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ ดังเช่นประเทศไทยได้นำมาใช้โดยแยกเป็นประเภ
ทย่อย ๆ ได้ ๒๒๐๐ ประเภท แต่บางประเทศก็ได้เพิ่มขึ้นเป็นถึง ๕๐๐๐ - ๖๐๐๐ ประเภท
ก็มี

๓.๕.๓ ระบบพิกัดอัตราศุลกากร ^{๓๘}

ระบบพิกัดอัตราศุลกากร แบ่งได้เป็น ๒ รูป คือ

๔.๓.๑ รูปพิกัดอัตราเดี่ยว (Single Column Tariff) เป็นระบบที่กำหนดอัตราอากรไว้เพียงอัตราเดี่ยวสำหรับของชนิดหนึ่ง ๆ

๔.๓.๒ รูปพิกัดอัตราซ้อน (Multiple Column Tariff) ก็คือการกำหนดอัตราสำหรับใช้โดยทั่วไปอัตราหนึ่ง แต่มีอัตราที่ต่ำกว่าสำหรับเรียกเก็บสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาจากบางประเทศที่ได้รับอนุเคราะห์ผ่อนผัน หรือใช้อัตราที่สูงกว่าเป็นการตอบโต้พิกัดอัตราของบางประเทศ

ประเทศไทยเราใช้พิกัดอัตราเดี่ยวตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นเก็บภาษีร้อยชักสาม จนถึงปัจจุบันนี้ ไม่เคยใช้พิกัดอัตราซ้อนเลย แต่บางประเทศ เช่น กานาดา ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง ได้มีพิกัดอัตราซ้อนถึง ๓ ระดับ คือระดับต่ำสุดเรียกเก็บแก่สินค้าที่นำมาจากอังกฤษ ระดับกลางเรียกเก็บแก่สินค้าที่มาจากสหรัฐอเมริกา และระดับสูงสุดเป็นระดับทั่วไป เรียกเก็บแก่ประเทศอื่น ๆ หรือในประเทศฝรั่งเศส ปัจจุบันนี้มีอัตราภาษี ๒ ประเภท คืออัตราคั่นค่า และอัตราทั่วไป

เมื่อพิจารณาดังนี้ และผลเสียของสองระบบแล้วก็มีด้วยกันทั้งสิ้น คือระบบพิกัดอัตราซ้อน มีประโยชน์ในการต่อรองกับต่างประเทศได้มากขึ้น รุ่งประเทศที่ใช้พิกัดอัตราเดี่ยวไม่มีโอกาสเช่นนี้ แต่ผลเสียก็คือ เป็นอุปสรรคในการขยายการค้าระหว่างประเทศ เพราะอาจถูกประเทศอื่นโต้ตอบเอาบ้าง และนอกจากนี้ก็ทำให้เกิดการ

^{๓๘} นายประพันธ์ เนตรนรินทร์ คำบรรยายวิชาการศุลกากร วารสารศุลกากร ปี ๖ ฉบับที่ ๖ หน้า ๘๒

ปดอมแปลงเมืองกำเนิดของสินค้า เพื่อประโยชน์ในการซื้อขายสินค้า

๓.๕.๔ การกำหนดอัตราเรียกเก็บ

อัตราอากรที่เรียกเก็บในปัจจุบันมีหลักใหญ่อยู่ ๓ ชนิด คือ

- ก. อัตราอากรตามสภาพ (Specific)
- ข. อัตราอากรตามราคา (Ad Valorem)
- ค. อัตราผสม (Compound)

อากรตามสภาพ คือเก็บตามหน่วย จำนวน น้ำหนัก ปริมาตร หรือ ปริมาณของสินค้า เช่น พิณภาพยนตร์เก็บเป็นฟุต ปฏิทินเก็บเป็นกิโลกรัม เป็นต้น

อากรตามราคา คือเก็บเป็นอัตราส่วนร้อยละของราคาสินค้า เช่น เครื่องสำอางค์เก็บ ๑๐๐ % ของราคา เป็นต้น

อัตราผสม คือเก็บตามราคา หรือเก็บตามสภาพก็ได้ แล้วแต่จะเหมาะสม

๓.๕.๕ ผลดี-ผลเสีย ของการเก็บอัตราอากรต่างแบบกัน

ก. อากรตามสภาพ

ผลดี คือลดความยุ่งยากในการพิจารณาเรื่องราคาซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากมากไปได้ และตัดปัญหาเรื่องราคาและคุณภาพไม่ตรงตามสำแดงไปได้ด้วย เพราะไม่ว่าจะมีราคา หรือคุณภาพอย่างไร ก็ต้องเสียภาษีเท่ากันทั้งสิ้น

ผลดีอีกข้อหนึ่งก็คือ คำนวณรายได้ได้แน่นอน เพราะเก็บอากรจากหน่วยของสินค้า ซึ่งเป็นอัตราตายตัว อันอาจคำนวณได้จากปริมาณการไหลภายในประเทศ

ผลเสีย ก็คือ ไม่อาจใช้กับสินค้าที่มีคุณภาพไม่เท่ากันได้ เช่น นาฬิกาที่มีหลายชนิด ถ้าเสียภาษีเท่ากันหมดก็ไม่เป็นธรรม และทำให้ขาดรายได้ที่ควรจะไปถ้าหากสินค้ามีราคาสูงขี้นกว่าเดิม

ข. อาการตามราคา

ผลดี คือสามารถไขกับสินค้าได้ทุกประเภท ไม่ว่าราคาหรือคุณภาพจะแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม และทำให้การเก็บภาษีเป็นธรรม เพราะถ้าสินค้าราคาสูงขึ้นก็เก็บภาษีได้มากขึ้น

ผลเสีย คือต้องไขประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูงกว่าการเก็บอากรตามสภาพเพราะพอค่าหลักเอียงไถง่าย โดยอาจสำแดงราคาหรือคุณภาพต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งลำบากในการตรวจสอบ

ค. อัตราควบคุม

มีประโยชน์ในการแก้ไขขอบการของอัตราตามราคา และอัตราตามสภาพ โดยเลือกเก็บอัตราตามสภาพแก่ของที่มีการผลิตเป็นมาตรฐาน และเห็นไถง่าย และเก็บอัตราตามราคาแก่ของที่ไม่มีมาตรฐาน และราคาเคลื่อนไหวไถง่าย

ส่วนการที่ประเทศไทยจะใช้พิกัดอัตราแบบโคเน้นก็แล้วแต่จะประเทศนั้น ๆ จะพิจารณาเห็นว่าอัตราแบบโคเน้นจะเหมาะสม และให้ประโยชน์กับประเทศของตนมากกว่า เพราะแต่ละอย่างก็มีข้อดี ข้อเสียกันคนละอย่าง และเพื่อเป็นการแก้ไขขอบการของอัตราตามราคา และอัตราตามสภาพ จึงทำให้เกิดอัตราผสมขึ้นและได้รับความนิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ มากกว่าอัตราตามราคาและอัตราตามสภาพอย่างเดียว เว้นแต่จีน ที่ใช้อัตราตามราคาอย่างเดียว

๓๕ กฎหมายศุลกากรจีนมาตรา ๑๒ ๖๒ ราคาที่ใช้ในการเก็บภาษีสินค้าเขาถูกกำหนดและคำนวณจากราคา ซี.ไอ. เอฟ ที่แท้จริงบวกอีก ๒๐%

ในการเรียกเก็บอากรตามราคานั้น ราคาสินค้านั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ในการพิจารณาเรียกเก็บอากร เพราะถ้าราคาสินค้าสูงต่ำเกินไปกว่าความเป็นจริง จะเป็นเหตุโดยตรงให้อากรที่เก็บได้สูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงไปได้อย่างไร ฉะนั้นในประเทศที่เรียกเก็บอากรตามราคาหรืออากรผสม จึงต้องกำหนดขอบเขตของคำว่า "ราคา"^{๓๖} ไว้ควรวาหมายความว่าจะไร และมีหลักการในการกำหนดได้อย่างไร^{๓๗} ส่วนการเรียกเก็บอากรตามสภาพนั้น ไม่มีความสำคัญในค่านราคาสินค้า แต่มีความสำคัญในด้านขนาด, น้ำหนัก, ปริมาณ, จำนวนสินค้า ฉะนั้นประเทศที่เรียกเก็บอากรตามสภาพ มักจะมีข้อกำหนดในการตรวจสอบปริมาณ หรือจำนวนของสินค้าไว้เป็นพิเศษ เช่น คานาดา, ไทย, ฟิลิปปินส์, อิสราเอล^{๓๘}

๓๖ กฎเรื่องราคาในบทที่ ๓

๓๗ กฎเรื่องราคาในบทที่ ๓

๓๘

กฎหมายศุลกากรคานาดามาตรา ๔๕ "ในกรณีที่มีเรียกเก็บตามน้ำหนัก, การชั่ง, ขนาด, หรือการวัด การดำเนินการดังกล่าวจะต้อง ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดโดย Governor in Council"

พระราชกำหนดพิทักษ์ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๘ "ของต้องเสียอากรตามสภาพนั้น

ค. ในกรณีที่มาที่ผู้ศุภากร เรียกเก็บตามน้ำหนักสุทธิ อากรที่เรียกเก็บจะ
ใดมากกว่าน้ำหนักของสิ่งของในเวลาที่น่าเข้า ไม่รวมน้ำหนักของภาชนะ หีบ ห่อ สิ่งห่อหุ้ม
ที่บรรจุมา

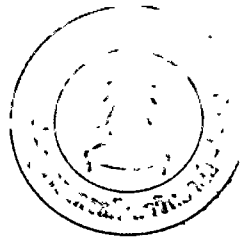
ง. สิ่งของที่ผนึกติดกับแผง กระจาบ ไม้ หรือวัตถุที่คล้ายกันก็ให้เสียภาษี
รวมทั้งสิ่งที่เป็นึกคิดมา

จ. ในกรณีที่ภาชนะขึ้นเดียวกับ บรรจุสิ่งของที่เสียภาษีตามน้ำหนักต่างกัน
หรือมีทั้งชนิดเสียทั้งทางสภาวะ และบางอันเสียตามราคา ก็ให้แยกน้ำหนักตามสัดส่วนกัน
เป็นราย ๆ ไป"

กฎหมายศุภากรอิสราเอล มาตรา ๑๒๕ "ในกรณีที่มีการเก็บภาษีตามน้ำหนัก
หรือปริมาตร จะต้องถือค่าน้ำหนักหรือปริมาตรที่ผู้ศุภากรอนุมัติแล้ว"

มาตรา ๑๓๘ "สินค้าที่เก็บภาษีตามการวัด จะต้องตั้ง กอง
แต่ง หรือทำค้ายประการอื่นโดยเจ้าของเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เก็บภาษี
(Collector) ทำการวัดและนับจำนวน ในกรณีที่สินค้าที่วัดเป็นกอง การวัดจะถือ
เต็มจำนวนยอด"

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิกัดอัตราศุลกากรของไทย

อัตราเรียกเก็บอัตราอากร คือเก็บทั้งตามสภาพ และตามราคา แต่ใช้อัตราตามราคามากกว่าตามสภาพ จึงตรงกับขำกับใบสมัยก่อนที่เรียกเก็บอัตราตามสภาพมากกว่าอัตราตามราคา นอกจากนี้ประเทศไทยยังใช้อัตราเพื่อเรียกอีกด้วย กล่าวคือของชนิดเดียวกันอาจถูกเรียกเก็บอากรได้ทั้งตามสภาพ และตามราคา สุดแต่ว่าอย่างใดจะเก็บเงินอากรได้มากกว่ากัน^{๓๘} เช่น สุราเรียกเก็บ ๑๐๐ ๕ หรือกิโลละ ๑๐๐ บาท เป็นต้น

กฎหมายต่างประเทศส่วนใหญ่ใช้พิกัดอัตราสมคือทั้งตามราคาและตามสภาพ และตัวอย่างใดจะเหมาะและให้ประโยชน์มากกว่ากันเป็นชนิด ๆ ไป เช่น ซิลิปีนัส ญี่ปุ่น อิสราเอล แต่บางประเทศก็ใช้ระบบตามราคาอย่างเดียว เช่น จีน แต่ไม่มีประเทศใดเคยที่เรียกเก็บอากรตามสภาพแต่อย่างเดียว

๕.๖ เวลาที่ใช้กำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้นั้นกับเรียกเก็บภาษีศุลกากร ได้แก่ พิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่มีการนำเอาตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ร.บ.๒๔๖๔ ฉะนั้นสินค้าชนิดเดียวกัน แต่ผู้นำเข้าต่างกัน อาจจะเสียภาษีตามพิกัดอัตราศุลกากรไม่เท่ากันก็ได้ ถ้าหากว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีให้สูงหรือลดลง

เวลาที่ใช้กำหนดพิกัดอัตราศุลกากรของแต่ละประเทศ อาจแบ่งได้เป็น ๒ ระบบ คือ

ระบบที่ ๑ กฎหมายต่างประเทศ ส่วนใหญ่ถือเวลานำเข้าเป็นเกณฑ์ในการ

^{๓๘} พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ร.ก.๒๕๐๓ มาตรา ๕ ทวิ "ของใดที่ระบุไว้ให้เสียอากรทั้งตามราคาและตามสภาพ ให้เสียอากรในอัตราที่เป็นเงินสูงกว่า"

ที่จะกำหนดอัตราภาษีตามพิกัดอัตราศุลกากร คือ ญี่ปุ่น, คานาดา, ฟิลิปปีนส์, อังกฤษ, เกาหลี ๕๐ แต่ก็ยังมีข้อยกเว้นแตกต่างกันไปบ้าง คือ คานาดา ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีสินค้าที่นำเขาเก็บไว้ในคลังสินค้า และนำออกมาในภายหลังจะต้องเสียภาษีตามจำนวนที่ควรจะต้องเสีย ถ้าหากว่าไม่ได้นำเขาเก็บไว้ในคลังสินค้า หมายความว่าความว่าต้องให้พิกัดอัตราศุลกากรเป็นเวลาที่เขาเป็นเกณฑ์ด้วยเช่นกัน

๕๐ กฎหมายศุลกากรญี่ปุ่น มาตรา ๕ "กฎหมายและคำสั่งที่ใช้ในการเก็บภาษีศุลกากร จะต้องเป็นกฎหมาย และคำสั่งที่ใช้ได้ในวันที่มีการสำแดงการนำเข้า..."

กฎหมายศุลกากรคานาดา มาตรา ๒๒ "๑. นอกจากสินค้าจะได้นำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าตามข้อกำหนดของกฎหมาย ผู้นำเขา ค. เวลาที่มีการนำเข้าจะต้องจ่ายค่าภาษีที่นำเข้าทั้งหมด..."

มาตรา ๓๔ "ภาษีจะต้องจ่ายในทุกกรณีโดยถือตามจำนวน และราคาของสินค้าในคลังสินค้าตามที่แน่นอน และสำแดงในการนำเข้าครั้งแรก หรือนำเข้าเก็บในคลังสินค้า..."

มาตรา ๓๕ "สินค้าทุกชนิดที่นำออกจากคลังสินค้าจะต้องเสียภาษีตามจำนวน ซึ่งควรจะต้องเสียให้นำเขาในกานาดาในวันที่..."

กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรฟิลิปปีนส์ มาตรา ๕๐๖ "สินค้าขาเข้าจะต้องเสียภาษีตามอัตรา ณ วันที่นำเข้า หรือขนออกจากคลังสินค้าเพื่อใช้ในประเทศ

สำหรับสินค้าที่กะหึ่งหรือถูกยึดไว้ และนำไปขายโดยทางศุลกากรให้ใช้พิกัดอัตราในวันที่เปิดการประมูลขายสินค้าดังกล่าว..."

กฎหมายศุลกากรอังกฤษ มาตรา ๓๔ "๒. อากรศุลกากรและอัตราที่พึงเรียกเก็บแก่ของที่นำเข้า

ก. ถ้าต้องทำใบขนสินค้า ให้ถือตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่ยื่นใบขนสินค้า

เว้นแต่ใบกรณีที่เป็นใบขนสินค้า หรือใบขนสินค้าอันสมบูรณ์ ซึ่งได้ยื่นใบขนสินค้าในรูป
ใบขอเปิดตรวจไว่ก่อน ที่ยื่นเพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้า

ข. ถ้าทำใบขนสินค้า หรือใบขนสินค้าอันสมบูรณ์ใบกรณีที่ได้ยื่นใบขนสินค้า
ในรูปใบขอเปิดตรวจไว่ก่อน เพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้า ให้ถือตามข้อบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๔๔

ค. ถ้าไม่ต้องทำใบขนสินค้า ให้ถือตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้า...

กฎหมายศุลกากรอังกฤษ มาตรา ๔๔ "๑. ภายใต้บังคับของอนุมาตรา
ต่อไปนี้ อากรและอัตราอากรศุลกากร และสรรพสามิต ที่จะพึงเรียกเก็บแก่ของที่เก็บ
ในคลังสินค้า ให้ถือตามที่ใช้อยู่เกี่ยวกับของประเภทและชนิดนั้น ในวันที่ขนย้ายของ
ดังกล่าวออกจากคลังสินค้า

๒. ใบกรณีที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขนย้ายออกจากคลัง
สินค้าเพื่อการใด ๆ โดยไม่ต้องชำระอากร โดยตั้งใจจะนำกลับเข้าเก็บในคลังสินค้าอีก
แต่ได้นำใบขนสินค้าเพื่อใช้บริโภคภายในประเทศก่อนที่จะได้นำกลับเข้าเก็บ อากรและ
อัตราอากรศุลกากร และสรรพสามิต ให้ถือตามที่ใช้อยู่เกี่ยวกับของประเภทและชนิดนั้น

ก. ใบกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ส่งมอบเพื่อเป็นของใช้บริโภคภายในประเทศ โดย
ต้องวางประกันค่าอากรอันจะพึงเรียกเก็บตามมาตรา ๒๕๕ ให้ถือตามที่ใช้ในวันวาง
ประกัน

ข. ใบกรณีอื่นให้ถือตามที่ใช้ในวันชำระอากร...

กฎหมายศุลกากรเกาหลี มาตรา ๕ การใช้กฎหมายและบทบัญญัติ
"ถ้ามีศุลกากรจะเก็บตามกฎหมาย และบทบัญญัติที่ใช้อยู่ในเวลาที่แจ้งการ
นำเข้า นอกจากสินค้าที่จัดไว้ในข้อต่อไปนี้ ซึ่งจะถูกเก็บภาษีตามกฎหมายและบทบัญญัติ
ที่มีผลใช้บังคับ ณ เวลานั้นตามข้อต่อไปนี้

๑. เวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำสินค้าเข้าในกรณีที่สินค้าต่างประเทศ ซึ่งเก็บ
ไว้ในคลังสินค้าที่เพิ่มขึ้นขออนุญาตนำเข้า

๒. เวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขนย้ายสินค้าต่างประเทศออกไปใดก่อนที่จะได้รับใบอนุญาต
ให้นำเข้า ในเมื่อสินค้าต่างประเทศได้เก็บไว้ในคลังสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้รับอนุญาตให้ขนย้ายออกไปใด
ก่อนจะได้รับอนุญาตให้นำเข้า ตามมาตรา ๑๔๓ และ

พินิจพิเคราะห์ กำหนดว่าสินค้าที่เขาจะต้องเสียหายตามที่มาตรา ๓. วันที่นำเข้า หรือขนออกจากคลังสินค้า แสดงว่าสินค้าที่เก็บไว้ในคลังสินค้าเสียหายตามที่กักตักตราในขณะที่ นำสินค้าออกจากคลังสินค้าไม่ในขณะที่นำเข้า และกำหนดว่าสินค้าที่จะทิ้งหรือถูกยึดไว้ และถูกลากนำไปขายต่อให้ใช้กักตักตราถูกลากในวันที่เปิดประมูลขายสินค้าดังกล่าว

เกาหลี่, อังกฤษ ให้ใช้กักตักตราถูกลากในวันที่ขนย้ายสินค้าออกจากคลัง สินค้าเฉพาะในกรณีเก็บของไว้ในคลังสินค้า

นอกจากนี้เกาหลี่ยังกำหนดเวลาที่ใช้กักตักตราถูกลากไว้เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยละเอียด คือ

๑. กรณีเสบียงเรือไม่ไปลงเรือ หรือเครื่องบิน ตามที่ได้รับอนุญาต ในเวลาที่กำหนด จะต้องเสียหายตามที่กักตักตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่าย ดังกล่าว

๒. กรณีที่ผลิตสินค้านอกคลังสินค้าเพื่อการผลิตโดยได้รับอนุญาตแล้วแต่ทำการผลิตไม่ทันในกำหนด ต้องเสียหายตามที่กักตักตราที่มีอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ ทำงานนอกคลังสินค้าดังกล่าว

๓. กรณีสินค้าเก็บไว้ในคลังสินค้า หายหรือสูญไป จะต้องเสียหายตามที่ กักตักตราที่ใช้ในวันที่หายหรือถูกทำลาย

๔. ในกรณีที่สินค้าได้รับอนุญาตให้ขนออกจากคลังสินค้าแห่งหนึ่งไปยังคลัง สินค้าอีกแห่งหนึ่ง แต่ไม่ไปขนไปในกำหนด จะต้องเสียหายตามที่ กักตักตราที่ใช้ในวันที่ ได้รับอนุญาตให้ขนย้ายดังกล่าว

๕. ในกรณีที่เสบียงเรือ หรือของใช้ส่วนตัวของผู้โดยสารได้ถูกใช้ไปใน ระหว่างการเดินทางในเกาหลี่ จะต้องเสียหายตามที่กักตักตราในวันที่ได้ใช้ของไป

๖. เวลาที่มาถึงของสินค้าทางไปรษณีย์ ณที่ทำการไปรษณีย์

๗. เวลาที่สินค้าถูกขโมยหรือหายในกรณีที่สินค้าถูกขโมยหรือหาย

๘. เวลาที่ขายสินค้า ในกรณีที่สินค้าถูกขายโดยหมดเวลาที่เก็บไว้แล้ว

๓. ในเวลาที่ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวในมาตรา ๔ เกิดขึ้น

มาตรา ๔ กู (๘)

๕. เวลาที่เกิดการกระทำผิดกฎหมายในกรณีที่มีการใช้การปรับแทนการยึดของระบบที่ ๒ กฎหมายศุลกากรของประทศที่ไม่ถือวันนำเข้า เป็นเกณฑ์ใดแก่อิสราเอล^{๕๑} และสิงคโปร์คือ อิศราเอลนั้นกำหนดให้ใช้พิกัดอัตราศุลกากรในวันที่ได้ชำระภาษีแก่ศุลกากร ส่วนสิงคโปร์ กำหนดเรื่องพิกัดอัตราศุลกากรไว้ ๒ พวกคือ ตามมาตรา ๒๐

" ๑ กรณีสินค้านำเข้ามาโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือผลิตในสิงคโปร์

ก. ในกรณีสินค้าอยู่ในคลังสินค้าของรัฐบาล, คลังสินค้าเพื่อการผลิต หรือคลังสินค้าที่ได้รับอนุญาตแล้ว ถือตามพิกัดอัตราศุลกากรและราคาของในวันที่ย้ายสินค้าคลังแล้วออกไปจากคลังสินค้าคลังแล้วข้างตนแล้วแต่กรณี

ข. กรณีสินค้านำเข้าทางไปรษณีย์ ใช้พิกัดอัตราศุลกากรและราคาสินค้าในวันที่เจ้าพนักงานได้ประเมินภาษี

ค. ในกรณีอื่น ๆ ใช้พิกัดอัตราศุลกากรและราคาของในวันที่เจ้าพนักงานได้ปล่อยสินค้าออกไปจากความรับผิดชอบ

๒ ในกรณีที่สินค้านั้นหนีภาษีศุลกากร ให้ใช้พิกัดอัตราศุลกากรและราคาของในวันที่สินค้าได้กลายเป็นสินค้าหนีภาษี หรือพิกัดอัตราศุลกากรและราคาของในวันที่สินค้าถูกยึดแล้วแต่ว่าอัตราไหนจะสูงกว่ากัน"

๓.๕.๗ พิกัดอัตราศุลกากรพิเศษ

ในประเทศหลายประเทศ แม้ว่าจะมีพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ปกติ โดยที่ว่าจะจะเป็นพิกัดเคี้ยวหรือพิกัดอะนอนแล้วก็ตาม ก็อาจมีการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษอีกในบางกรณี ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศของตน หรือเพื่อตอบโต้การกระทำอันไม่ยุติธรรมที่ตนได้รับจากต่างประเทศ

^{๕๑} กฎหมายศุลกากรอิสราเอลมาตรา ๑๒๔ "ภาษีศุลกากรจะต้องจ่ายตามพิกัดอัตราที่มีผลบังคับ ณ เวลาที่มีการจ่ายเงินต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร..."

ประเทศไทย มีกฎหมายพิเศษ เช่นว่านี้อยู่เหมือนกันคือ

ก. พระราชบัญญัติป้องกันการทุบตลาถ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรป้องกันการทุบตลาถได้ไม่เกินหนึ่งเท่าของราคาปกติของสินค้านั้น ในเมื่อสืบสวนแน่ชัดว่าสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศมีราคาต่ำกว่าราคาปกติของสินค้านั้น

ข. มาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชกำหนดกติก้อตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๓ ความว่า "ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นว่าของใดที่นำเข้ามาเป็นของที่ได้รับการช่วยเหลือจากประเทศหรือบุคคลใดโดยวิธีอื่น นอกจากการคืนหรือชดเชยเงินค่าภาษี อันก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเกษตรหรืออุตสาหกรรมในประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้เรียกเก็บอากรพิเศษแก่ของนั้นในอัตราที่เห็นสมควร นอกเหนือจากอากรที่พึงต้องเสียตามปกติ แต่อากรพิเศษที่เรียกเก็บนี้จะต้องไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นว่าได้มีการช่วยเหลือดังกล่าวข้างตน

การประกาศ การยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตามบทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พิจารณาจากข้อเท็จจริงได้ว่า สินค้าใดได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบุคคลหรือรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อเอาเปรียบสินค้าประเทศอื่น หรือเพื่อจะมุ่งยักตลาถ หรือทำลายอุตสาหกรรมในประเทศ ไทย โดยมีข้อแม้ว่าการช่วยเหลือดังกล่าวมิใช่วิธีช่วยค่วยการคืนภาษีหรือชดเชยค่าภาษี เพราะวิธีการคืนหรือชดเชยค่าภาษีสำหรับวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตหรือยกเว้นอากรขาเข้าของวัตถุดิบให้สำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกประเทศ เป็นวิธีปฏิบัติที่ทำกันอยู่ในทุกประเทศ จึงไม่ถือว่าการช่วยเหลือเป็นพิเศษแต่อย่างใด จึงจะเอามาตรการพิเศษดังกล่าวมาใช้ไม่ได้กับการคืนหรือชดเชยภาษีตามปกติ แต่ได้ได้รับการช่วยเหลือพิเศษ เช่นนอกจากลดค่าภาษีให้แล้ว

ยังช่วยโดยการออกเงินอุดหนุนเป็นพิเศษเพิ่มอีก เช่นส่งผ้าออก ๑ พับให้เงินอุดหนุนอีก ๒๐ บาท นอกจากการคืนภาษีผ้าที่ไซท์ผ้าไหมแล้วเช่นนี้ ประเทศไทยก็เอามาตรการพิเศษนี้มาใช้ได้ เพราะถือว่าได้การช่วยเหลือเป็นพิเศษนอกจากการคืน หรือชดเชยค่าภาษีแล้ว แต่การเรียกเก็บอากรพิเศษก็จะเรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราที่ได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ เช่นตามตัวอย่างข้างต้น ก็จะเรียกเก็บภาษีพิเศษได้ไม่เกินอีกพับละ ๒๐ บาท เป็นต้น

หลักกฎหมายต่างประเทศ

กฎหมายต่างประเทศหลายประเทศเช่น เกาหลี, ญี่ปุ่น, ฟิลิปปินส์, จีน ๔๒ ได้กำหนดพิกัตอัตราศุลกากรพิเศษขึ้นเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศตน รวมทั้งใช้ตอบโต้กับการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมจากต่างชาติด้วย พิกัตอัตราศุลกากรเหล่านี้ได้แก่

๑. Anti-Jumping Duty (อากรป้องกันการทุ่มตลาด)

ในกรณีที่มีการนำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาขายในประเทศหนึ่งต่ำกว่าราคาทุน ประเทศนั้นสามารถเรียกเก็บอากรเพิ่มขึ้นจากอัตราปกติได้อีก มีอยู่ใน เกาหลี, ญี่ปุ่น, ฟิลิปปินส์และจีน

๔๒
กฎหมายศุลกากรเกาหลี

มาตรา ๑๐ Anti-Dumping Duty "๑ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้รับคำร้องขอจากโรงงานอุตสาหกรรมภายในที่ได้รับความกระทบกระเทือน หรืออาจจะได้รับความกระทบกระเทือนโดยเหตุผลที่สินค้าต่างประเทศได้นำเข้ามาขายในราคาต่ำกว่าราคาตลาด เจ้าหน้าที่จะไปสำรวจเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง และหาทางป้องกันโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ถ้าเป็นจริง โดยบังคับให้เรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเท่ากับความต่างของราคา ซี.ไอ.เอฟ และราคาทุ่มตลาด นอกเหนือจากภาษีที่เก็บตามราคา ซี.ไอ.เอฟ ปกติอยู่แล้ว ตามชนิดและเวลาที่ระบุไว้ในประกาศของประธานาธิบดี..."

มาตรา ๑๑ Retaliative Duty "ในกรณีที่สินค้าที่จะนำเข้านั้นมาจากประเทศที่ไม่ให้ความยุติธรรมต่อสินค้าขาออก ยานพาหนะหรือเครื่องบินของ เกาหลีอาจจะเก็บ

๘๒
ภาษีเพิ่มขึ้นได้จากราคาปกติโดยภาษีที่เก็บเพิ่มจะน้อยกว่าราคาภาษีปกติตามแต่นิกของสินค้า และประเทศ ตามประกาศของประธานาธิบดี

มาตรา ๑๒ Emergency Duty "ในกรณีที่มีการนำสินค้ามาจากต่างประเทศ ชนิดใดชนิดหนึ่ง เข้ามามากผิดปกติเนื่องจากราคาในต่างประเทศลดลงหรือสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดไวล่วงหน้าเป็นผลให้อุตสาหกรรมในประเทศได้รับอันตรายจากการแข่งขันของสินค้าดังกล่าว ในกรณีที่เป็น มาตรการดังต่อไปนี้ อาจนำมาใช้ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศของประธานาธิบดี

๑. โดยการกำหนดภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้นกว่าอัตราปกติ แต่ไม่เกินจำนวนความแตกต่างระหว่างราคาสินค้าที่ต้องเสียภาษีนั้นกับราคาขายส่งในประเทศของของนั้นหรือของที่คล้ายกัน (ในกรณีเป็นสินค้าที่คล้ายกัน ราคาของของจะพิจารณาจากราคาที่แตกต่างไป อันเนื่องมาจากคุณภาพ และวิธีการผลิตสินค้านั้นลบด้วยภาษีศุลกากรของสินค้านั้นที่คำนวณตามอัตราปกติ..."

มาตรา ๑๓ Countervailing Duty

"ในกรณีที่มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า สินค้าที่ส่งเข้ามานั้นได้รับเงินสนับสนุนหรืออุดหนุน ในการผลิต หรือการส่งออกโดยตรงหรือโดยอ้อมในต่างประเทศ ทำให้หรือคุกคาม จะก่อให้เกิดอันตรายแก่อุตสาหกรรมในประเทศ อาจมีการเก็บภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้น แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนหรืออุดหนุนดังกล่าว ตามประกาศของประธานาธิบดี ตามประกาศและชนิดของสินค้าที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากอัตราภาษีที่เก็บตามอัตราปกติ

มาตรา ๑๔ Beneficial Duty

"ในกรณีที่สินค้าที่ผลิตในต่างประเทศได้นำเข้ามา และไม่ได้รับผลประโยชน์ พิเศษใด ๆ เพราะไม่มีข้อตกลงในสนธิสัญญาเกี่ยวกับศุลกากรไว้ ประโยชน์พิเศษดังกล่าว อาจกำหนดให้ได้สำหรับประเทศหรือสิ่งของตามที่ระบุไว้ในประกาศของประธานาธิบดี ภายในขอบเขตของประโยชน์พิเศษที่ให้สำหรับสิ่งของของประเทศอื่นภายใต้ข้อกำหนดในสนธิสัญญาที่ยังไม่ได้ตกลงกันเป็นแน่ชัด

๕๒

มาตรา ๑๕ Limited Mandatory Tariff system

"๑) ในกรณีใดกรณีหนึ่งตามข้อต่อไปนี้ อัตราภาษีศุลกากรอาจเพิ่มขึ้นภายในกำหนดไม่เกิน ๕๐ % ของราคาที่ต้องเสียภาษี บวกกับอัตราภาษีปกติ

ก. เมื่อจำเป็นจะต้องป้องกันอุตสาหกรรมในประเทศในกรณีฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

ข. เมื่อจำเป็นจะจำกัดสินค้าขาเข้าบางประเภท และ

ค. เมื่อจำเป็นจะเปลี่ยนแปลงอัตราที่ไม่เท่าเทียมกัน อันเนื่องมาจากการไม่คงที่ของโครงสร้างทางอุตสาหกรรม

๒) ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ อัตราภาษีศุลกากรอาจลดลงภายในขอบเขต ๕๐ % ของราคาที่ใช้ในการเก็บภาษี ยกเว้นแต่อัตราภาษีที่ลดลงไปอยู่ภายในขอบเขตของอัตราภาษีทั่ว ๆ ไป ในกรณีที่อัตราภาษีทั่ว ๆ ไปต่ำกว่า ๕๐ %

ก. ในกรณีที่จำเป็นต้องส่งสินค้าบางประเภทเข้ามาโดยรีบด่วนเพื่อแก้ความแตกต่างของ Demand และ Supply หรือเพื่อควบคุมราคา

ข. ในกรณีที่จำเป็นเพื่อเห็นถึงความไม่เอียงของการผูกขาดหรือราคาของการผูกขาดในราคาของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศอย่างใดอย่างหนึ่ง

ค. ในกรณีที่จำเป็นที่จะปรับปรุงอัตราภาษีศุลกากรที่ไม่สมดุลงัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอุตสาหกรรม

๓) ข้อบัญญัติและอัตราภาษีในกรณีที่อัตราภาษีเพิ่มหรือลดตามบทบัญญัติในมาตรานี้จะต้องประกาศในกฤษฎีกาของประธานาธิบดี..."

มาตรา ๑๖ Tariff Quota System "ในกรณีที่สินค้าชนิดใดถูกขังเข้ามาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด จะมีการเก็บภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าที่เกินจำนวนกำหนดแต่ไม่เกิน ๕๐ % ของอัตราปกติ เพิ่มขึ้นจากอัตราปกติ

ข้อบังคับ และจำนวนสินค้าที่จะเก็บภาษีเพิ่มดังกล่าว, อัตราที่เรียกเพิ่มและข้อละเอียดที่จำเป็นจะต้องประกาศในกฤษฎีกาของประธานาธิบดี..."

๔๒

กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรญี่ปุ่น

มาตรา ๕ Beneficial Duty "เมื่อพิจารณาถึงสินค้าขาเข้าที่เป็นการเพาะปลูก ผลิต หรือประกอบของประเทศใดประเทศหนึ่ง (รวมทั้งอาณาเขตในส่วนของประเทศนั้น, และมาตรา ๕, ๖, ๗, ๘ และวรรค ๒ ของมาตรา ๕-๒) ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในสนธิสัญญาให้ได้รับประโยชน์ทางภาษีศุลกากร ผลประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ไม่เกินกว่าขอบเขตของผลประโยชน์ที่มีอยู่ในสนธิสัญญาอาจนำมาใช้กับสินค้าดังกล่าวได้ตามกำหนดของคณะรัฐมนตรี เฉพาะประเทศหรือสินค้าที่กำหนดไว้..."

มาตรา ๖ Dual Tariff "เมื่อพิจารณาถึงสินค้าขาเข้าที่เป็นการเพาะปลูก ประกอบหรือผลิตของประเทศใด ซึ่งไม่ปฏิบัติตามภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าตามแบบ Most Favoured Nation Treatment การเพาะปลูก ประกอบหรือผลิตของญี่ปุ่น อาจกำหนดเก็บภาษีสำหรับสินค้าขาเข้านั้นตามระเบียบ ตามกำหนดของคณะรัฐมนตรี กำหนดสินค้า, ภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มจากภาษีปกติตามอัตราในพิกัด ซึ่งเท่ากับหรือน้อยกว่าราคาของสินค้าขาเข้าชนิดนั้น (หรือในกรณีที่เก็บภาษีตามจำนวนก็คิดตาม มาตรา ๘, และใช้กับมาตรา ๗, วรรค ๑, ๒ ของมาตรา ๕-๒ และอนุมาตรา (๒-๓) ของมาตรา ๑๔..."

มาตรา ๗ Retaliatory Duty "เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ส่งจากหรือผ่านมาจากประเทศ ซึ่งปฏิบัติไม่เท่าเทียมกันต่อเรือ, เครื่องบินของญี่ปุ่น หรือต่อสินค้าที่ส่งออกหรือส่งผ่านประเทศอื่น อาจเรียกเก็บภาษีต่อสินค้าของประเทศนั้นเพิ่มขึ้นจากภาษีที่เรียกเก็บปกติตามอัตราใน Annex Tariff โดยจำนวนเท่ากันหรือน้อยกว่าราคาที่ใช้เสียภาษีตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศโดยกำหนดประเทศและชนิดสินค้าไว้

มาตรา ๘ Counter Vailing Duty "ในกรณีที่สินค้าขาเข้าชนิดใดได้รับผลประโยชน์โดยการได้รับเงินช่วยเหลือหรือสนับสนุนโดยตรงหรืออ้อม ในการผลิต การส่งออกจากต่างประเทศอันอาจทำให้หรือก่อให้เกิดอันตรายต่ออุตสาหกรรมในประเทศ

๘๒

หรือทำให้การตั้งอุตสาหกรรมในประเทศล่าช้าไป คณะรัฐมนตรีอาจออกกำหนดให้เก็บภาษีสำหรับสินค้าและประเทศดังกล่าว เป็นอัตราภาษีเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กำหนดใน Annex Tariff เป็นจำนวนเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนความช่วยเหลือเงินอุดหนุนที่ได้รับ..."

มาตรา ๘ Anti-Dumping Duty "ในกรณีที่สินค้าจากเขาใดเขามาทุ่มตลาดก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ หรือต่อการตั้งอุตสาหกรรมในประเทศ อาจเก็บภาษีในกรณีที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อป้องกันอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องสำหรับสินค้านั้น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยกำหนดชนิดสินค้า ภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มจากภาษีปกติตามอัตราใน Annex Tariff ในจำนวนเท่ากับหรือน้อยกว่าขอแตกต่างระหว่างราคาปกติและราคาทุ่มตลาด

มาตรา ๘๒ Emergency Duty "ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าในต่างประเทศโดยที่มีราคาลดลงหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่อาจคาดได้ และสินค้าชนิดดังกล่าวได้สั่งเข้ามาในญี่ปุ่นเพิ่มจำนวนกว่าเดิม ทำให้หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่ออุตสาหกรรมภายใน ซึ่งผลิตสินค้าดังกล่าวหรือที่แข่งขันกัน อาจใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปนี้ตามกำหนดของคณะรัฐมนตรีในเมื่อเห็นว่าจำเป็นและรีบด่วนเพื่อผลประโยชน์ของประเทศทางเศรษฐกิจ

โดยเก็บภาษีสินค้าดังกล่าวเพิ่มกว่าภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บปกติ ตามอัตราที่กำหนดใน Annexed Tariff ในจำนวนเท่ากับหรือน้อยกว่าอัตราแตกต่างของราคานำเข้ากับราคาขายส่งในตลาดญี่ปุ่น ลบด้วยอัตราภาษีสำหรับสินค้าชนิดนั้น..."

มาตรา ๘๓ Tariff Quota System "เมื่อพิจารณาถึงสินค้าชนิดใดที่ประกาศโดยคณะรัฐมนตรีที่มีอัตราค่านำเข้ากำหนดไว้ใน Annexed Tariff สำหรับสินค้าจำนวนหนึ่งโดยเฉพาะ จะใช้อัตราดังกล่าวต่อสินค้านั้นที่สั่งเข้ามาได้เฉพาะตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น โดยบุคคลนั้น ๆ จะต้องได้รับอัตราที่จัดให้โดยรัฐบาลตามจำนวนที่สมควรหรือคิดว่าจำเป็นในการใช้เพื่อเศรษฐกิจของประเทศ"

๔๒

กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรฟิลิปปินส์

มาตรา ๓๐๑ "ก. ในเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าสินค้าชนิดใดหรือประเภทใดไม่ว่าจะเสียอากรหรือไม่ก็ตามโคขายหรือเสนอขายมายังหรือนำมาในฟิลิปปินส์ในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่สมควร และการนำเข้าหรือการขายดังกล่าวอาจทำอันตรายต่ออุตสาหกรรม หรือชักขวางการตั้งอุตสาหกรรมในฟิลิปปินส์อาจตั้งให้ทำการสอบสวนได้

ข.

ค. อากรป้องกันการทุ่มตลาด จะเท่ากับความแตกต่างของราคาซื้อ หรือในกรณีที่ไม่มีราคาซื้อก็ได้แก่ราคาขายส่ง และราคาอันแท้จริงที่สมควรของสินค้านั้น..."

มาตรา ๓๐๒ Countervailing Duty "ก. สำหรับสินค้าที่ต้องเสียอากรตามกฎหมายนี้ ในการผลิต, หรือส่งออก ถ้าได้รับการช่วยเหลือหรืออุดหนุนโดยตรงหรืออ้อมจากประเทศผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก และการนำสินค้าดังกล่าวเข้ามา อาจก่อให้เกิดอันตรายต่ออุตสาหกรรมในประเทศ หรือชักขวางการตั้งอุตสาหกรรมในประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะพิจารณาจากรายงานของคณะกรรมการและกำหนดภาษีเพิ่มขึ้นเท่ากับอัตราที่ได้รับการช่วยเหลือหรืออุดหนุนดังกล่าว..."

มาตรา ๓๐๓ Marking Duty "สินค้าใด ๆ ที่ในเวลาที่น่าเข้า (หรือภาชนะตามที่กำหนดไว้) ไม่ได้มีเครื่องหมายตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จะต้องถูกเก็บภาษีเพิ่มขึ้น ๕ % ตามราคาสินค้า..."

มาตรา ๓๐๔ Discrimination by Foreign Country

"๕. ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์อาจออกกำหนดให้เก็บภาษีขึ้นใหม่หรือเพิ่มขึ้นกว่าอัตราเดิมอีกไม่เกิน ๕๐ % ของอัตราปกติ สำหรับสินค้าชนิดใดทั้งหมดหรือบางส่วนของผลิตภัณฑ์หรือที่นำมาโดยยานพาหนะของต่างประเทศใด ๆ ที่เขาพบว่าประเทศดังกล่าวได้

๔๒

(๑) กำหนดไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อมสำหรับสินค้าการขนส่งผ่านหรือการส่งกลับคืนจากประเทศดังกล่าว ซึ่งสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ของฟิลิปปินส์ โดยเก็บค่าธรรมเนียมที่ไม่มีเหตุผล, มีข้อกำหนด, กฎเกณฑ์หรือจำกัด ซึ่งไม่เท่าเทียมกับที่ปฏิบัติต่อสินค้าของประเทศอื่น ๆ หรือ

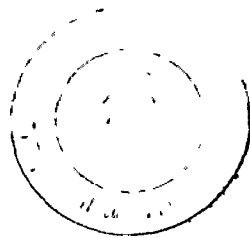
(๒) ให้การปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันต่อการค้าของฟิลิปปินส์ โดยตรงหรืออ้อม โดยกฎหมายหรือข้อปฏิบัติ, โดยการศุลกากร, การเก็บภาษีนำเข้า, ค่าเทียบเรือ, ค่าธรรมเนียม, ค่าใช้จ่าย, การจับประเภท, ระเบียบ, ขอบบังคับ, ข้อกำหนด, หรือข้อห้ามในทางใด ๆ ที่ทำให้การค้าของฟิลิปปินส์ไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าเทียมกับประเทศอื่น..."
กฎหมายศุลกากรจีน

มาตรา ๔๖ "สินค้าต่างประเทศนอกจากจะต้องเสียภาษีตามพิกัดอัตราแล้ว อาจจะต้องเสียภาษี Equalization Duty | ตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้จนกว่าเหตุผลที่จะใช้ภาษีนั้นหมดไป

๑. เมื่อได้รับเงินชดเชยหรือเงินช่วยเหลือทางตรงหรืออ้อมในประเทศที่ส่งของออก
๒. ในเมื่อประเทศผู้ส่งของออกได้ขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาในท้องตลาดของเขาหรือต่ำกว่าต้นทุนของเขา หรือต่ำกว่าราคาค่าผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันที่ส่งไปยังประเทศที่สาม เป็นสาเหตุให้มีการทุ่มตลาดเป็นการทำลายธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตของจีน..."

มาตรา ๔๗ "ในเมื่อสินค้าที่ส่งออกจากจีนหรือสินค้าที่ขนไปโดยพาหนะใด ๆ ของจีนได้รับการปฏิบัติเลือกที่รักมักที่ชังจากประเทศ ผู้ส่งสินค้าเขาทำให้ตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าจากประเทศอื่นในตลาดของประเทศผู้ส่งสินค้าเขา สินค้าจากประเทศนั้นที่มายังจีน หรือส่งมาโดยยานพาหนะของประเทศนั้น จะต้องจ่ายภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราภาษีปกติ

อัตราภาษีที่เพิ่มขึ้น, เวลาที่เริ่มต้นและสิ้นสุด จะต้องกำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยการร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อการอนุมัติของสภา Yuan |

๒. Retaliative Duty

ในกรณีที่สินค้าที่มาจากประเทศที่ไม่ให้ความยุติธรรมต่อสินค้าขาออก, ยานพาหนะ หรือเครื่องบินของประเทศหนึ่งเท่ากับประเทศอื่น ประเทศที่ได้รับความไม่เป็นธรรมอาจเรียกเก็บอากรเพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าของประเทศนั้นได้ มีอยู่ใน เกาหลี, ญี่ปุ่น, จีน แต่ของฟิลิปปินส์เรียกชื่อว่าเป็น Discrimination by Foreign Country ซึ่งมีมาตรการนองเดียวกัน

๓. Emergency Duty

ในกรณีที่มีการนำสินค้าจากประเทศหนึ่งเข้าไปในอีกประเทศหนึ่งมากจนผิดปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากราคาสินค้านั้นในต่างประเทศมีราคาลดลง หรือเหตุอื่น ๆ อันอาจทำให้อุตสาหกรรมในประเทศเสียหาย ประเทศนั้นอาจเรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นอีกกว่าอัตราเดิมได้ ประเทศที่มีมาตรการดังกล่าวได้แก่ เกาหลี, ญี่ปุ่น

๔. Countervailing Duty

ในกรณีที่มีเหตุผลเป็นที่เชื่อได้ว่า สินค้าที่ส่งเข้ามานั้นได้รับเงินอุดหนุนหรืออุดหนุนในการผลิตหรือส่งออกโดยตรงหรืออ้อมในต่างประเทศ อันอาจทำให้เกิดอันตรายแก่อุตสาหกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศนั้นอาจจะเรียกเก็บอากรเพิ่มขึ้นอีกกว่าอัตราปกติได้อีก ประเทศที่มีมาตรการดังกล่าวได้แก่ เกาหลี, ญี่ปุ่น, จีน, ฟิลิปปินส์

๒๒ มาตรการ ๔๗-๑ "เพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจภายในและระหว่างประเทศที่ผิดปกติไป และเพื่อวางระเบียบในการเสนอของสินค้า การปรับปรุงภาษีขาเข้า ให้เพิ่มหรือลดลงของสินค้าขาเข้าภายใน ๕๐ % ตามอัตราที่กำหนดในพิกัดอัตราขาเข้า ย่อมจะกระทำได้

การกำหนดสินค้าที่เกี่ยวข้อง และอัตราภาษีที่แท้จริง ที่กำหนดที่ปรับปรุง วันเริ่มใช้และสิ้นสุดของการปรับปรุงดังกล่าว จะต้องออกพร้อมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และยื่นเสนอไปยังสภา Yuan เพื่อขออนุมัติ และแจ้งไปยังสภาผู้แทนให้ทราบ

กำหนดเวลาสำหรับอัตราภาษีที่ปรับปรุงนับตั้งแต่ตั้งต้นและสิ้นสุด จะต้องอยู่ในขอบเขตของ ๑ ปี

๕. Beneficial Duty

ในกรณีที่ดินค้าของประเทศหนึ่งที่ไม่มีสนธิสัญญา เป็นพิเศษกับอีกประเทศหนึ่งได้ถูกนำเข้ามาในประเทศหนึ่ง ประเทศผู้ส่งออกอาจจะขอใช้สิทธิพิเศษทำนองเดียวกับประเทศอื่น ๆ ที่มีข้อตกลงเป็นพิเศษกับประเทศผู้นำเข้าได้ตามเงื่อนไขของประเทศผู้นำเข้าประเทศที่กำหนดระบบนี้ไว้ได้แก่ ญี่ปุ่น, เกาหลี

๖. Tariff Quota System

ในกรณีที่ดินค้าชนิดใดถูกส่งเข้ามาเกินจำนวนที่กำหนดไว้ อาจถูกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าส่วนที่เกินได้ ประเทศที่มีระบบนี้ไว้ได้แก่ ญี่ปุ่น, เกาหลี

๗. Limited Mandatory System

ในกรณีที่มีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อป้องกันอุตสาหกรรมในประเทศหรือจำกัดจำนวนสินค้าเข้า หรือจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี อาจจะมีเรียกเก็บภาษีสูงสุดการเพิ่มกว่าเดิมได้อีก ซึ่งระบบนี้ใช้ในเกาหลี

๘. Marking Duty

สินค้าบางชนิดที่นำเข้าไปในบางประเทศจะต้องประทับตราเมืองกำเนิดไว้บนหีบห่อให้ชัดเจน มิฉะนั้นจะต้องถูกเรียกเก็บภาษีเครื่องหมายเพิ่มขึ้นกว่าอัตราภาษีปกติประเทศที่มีระบบนี้ไว้ได้แก่ฟิลิปปินส์

๙. Dual Tariff

บางประเทศเรียกเก็บภาษีจากสินค้าของประเทศที่ไม่ได้ปฏิบัติแบบ Most Favoured Nation Treatment กับสินค้าของตนเพิ่มขึ้นจากอัตราภาษีปกติ ได้แก่ญี่ปุ่น

เมื่อพิจารณากฎหมายพิเศษในเรื่องพิกัดอัตราศุลกากรของประเทศต่าง ๆ กันแล้ว จะเห็นได้ว่า ในต่างประเทศนั้นได้กำหนดวิธีการที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศตนไว้มากกว่าของไทยเรามาก เพราะกฎหมายไทยเราเพียงแต่มีกฎหมายป้องกันการทุ่มตลาดและกฎหมายพิเศษ Countervailing Duty เพียง ๒ ชนิดเท่านั้น แต่กฎหมายของประเทศอื่น ๆ ได้มีมาตรการพิเศษเพิ่มขึ้นอีก เช่น มีกฎหมายฉุกเฉินให้เรียกเก็บภาษีเพิ่มได้ ในเมื่อมี

การสั่งสินค้าชนิดใดก็ตามเป็นพิเศษ จนอาจทำให้อุตสาหกรรมของชาติคนเสียหาย เช่น เมื่อมีกำหนดไว้ในกฎหมายเกาหลี, ญี่ปุ่น เป็นต้น หรือมีกฎหมายกำหนดโควตาของสินค้าไว้ ซึ่งถ้าหากสิ่งเข้ามาเกินที่กำหนดก็ต้องเสียภาษีเพิ่ม เป็นต้น ซึ่งมีกำหนดไว้ในกฎหมายญี่ปุ่นและเกาหลี นอกจากนี้ฟิลิปปินส์ ยังมีกฎหมายเรียกเก็บภาษีเพิ่มสำหรับหีบห่อสินค้าบางชนิดที่ไม่ได้สำแดงเมืองกำเนิดไว้นหีบห่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการปลอมแปลงเมืองกำเนิดของสินค้า เป็นต้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้สมควรจะไต่พิจารณาว่ามากำหนดเพิ่มไว้ในกฎหมายไทยเรา เพื่อเป็นการคุ้มครองและป้องกันอุตสาหกรรมของชาติ และผลประโยชน์ของประเทศไทยเรา

๓.๖ การชำระเงินค่าภาษีศุลกากร

ผู้นำเขาจะต้องชำระเงินค่าภาษีศุลกากรแก่ทางกรมศุลกากร โดยชำระเป็นเงินสดหรือเช็คซึ่งมีข้อจำกัดไว้ว่าต้องเป็นเช็คของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือเช็คที่ธนาคารพาณิชย์เป็นสั่งจ่าย, หรือรับรอง หรือค้ำประกันเท่านั้น เช็คส่วนตัวของบุคคลหรือห้างร้านที่ธนาคารไม่ได้รับรองหรือค้ำประกันนั้นใช้ไม่ได้ การเสียภาษีจะต้องเสียทันทีในเวลาที้ออกใบขนสินค้าให้^{๕๓} หรือในกรณีที่มีการสงสัยในราคาสินค้า ก็อาจวางประกันไว้แล้วให้พอลานำของไปก่อน และเรียกเก็บเงินอากรจากเงินที่ประกันไว้ภายหลังได้^{๕๔} และในกรณีที่มี

^{๕๓}พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๕ มาตรา ๑๐ "บรรดาค่าภาษีนั้น ให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์ศุลกากร การเสียภาษีให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาที้ออกใบขนสินค้าให้..."

^{๕๔}พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๕ มาตรา ๑๑๒ "ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนค่าอากรสำหรับของที่กำลังผ่านศุลกากร ให้นำของนั้นไปยังศุลกากร หรือนำไปเก็บไว้ในที่มั่นคงแห่งใดแห่งหนึ่ง เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือตัวแทน จะตกลงกันยอมให้เอาแต่ตัวอย่างของไว้วินิจฉัยปัญหาและเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน ให้ชำระอากรตามจำนวนที่ผู้นำของ เขาหรือผู้ลงของออกแล้วแต่กรณีแล้วไว้ในใบขนสินค้าและให้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจจะพึงต้อง เสียสำหรับของนั้น แต่อธิบดีจะประกาศกำหนดให้รับการค้าประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันดังกล่าว โดยอาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้"

การโต้เถียงกันในเรื่องราคาอันแท้จริงในท้องตลาดและไม่อาจตกลงกันได้ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจรับสินค้ายานั้นไว้เป็นค่าภาษีได้ หรือซื้อสินค้านั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือกองใดกองหนึ่งในของชนิดหนึ่ง หรือประเภทหนึ่ง เต็มทั้งส่วนหรือทั้งกองตามราคาที่แสดงไว้เพิ่มขึ้นอีก ๒๕ % ได้^{๔๕}

ฉนั้นการชำระค่าภาษีนอกจากชำระด้วยเงินสด, เช็คแล้ว อาจชำระได้ด้วยสินค้าใดควย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ทำนองเดียวกันในกฎหมายศุลกากรอิสราเอล มาตรา ๑๔๔ " ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าภาษีตามราคา อธิบดีกรมศุลกากร ในกรณีที่มีเหตุผลเป็นที่เชื่อได้ว่า ราคาที่สำแดงโดยผู้นำเข้าหรือตัวแทนของเขาต่ำไป อาจจะมีรับของไว้เป็นค่าภาษีหรือแจ้งให้ผู้นำเข้าหรือตัวแทนทราบว่าขอซื้อสินค้าดังกล่าวไว้ในราคาตามสำแดงและเพิ่มให้อีก ๕ % ก็ได้"

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายไทยกับอิสราเอลในเรื่องนี้แล้ว เห็นว่าทางอิสราเอลกำหนดแน่นอนไปเลยว่า สินค้าที่จะเอามาชำระภาษีหรือที่จะซื้อไว้นั้น ต้องเป็นสินค้าที่ชำระค่าภาษีตามราคาไม่ใช่สินค้านิติที่เสียภาษีตามสภาพ แต่ของไทยไม่ได้กำหนดไว้แต่ก็เข้าใจกันแน่ชัดว่าต้องเป็นชนิดที่ต้องอากรตามราคาเช่นกัน เพราะเราได้ชี้แจงกันไว้แล้วว่า "ในกรณีที่มีการโต้เถียงกันในเรื่องราคาอันแท้จริงในท้องตลาด..." ซึ่งก็แสดงว่าต้องเป็นของชนิดเสียอากรตามราคา เพราะถ้าเสียอากรตามสภาพก็ไม่จำเป็นต้องโต้เถียงกัน นอกจากนี้แล้วขอแตกต่างอีกข้อก็คือในการซื้อสินค้าไว้คือในกฎหมายอิสราเอลให้เพิ่มราคาจากที่สำแดงอีก ๕ % แต่ของไทยให้เพิ่มราคาได้อีกเพียง ๒ ๑/๒ % เท่านั้น

^{๔๕} พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ มาตรา ๑๖ "ถ้าไม่ตกลงในเรื่องราคาอันแท้จริงในท้องตลาดสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือกองหนึ่งกองใดในของชนิดหนึ่งหรือประเภทหนึ่ง เต็มทั้งส่วนหรือทั้งกองตามราคาที่แสดงไว้ เพิ่มขึ้นอีกร้อยละสองกึ่ง...ฯ"

โดยหลักทั่วไปแล้ว สินค้าที่นำเข้าไปในแต่ละประเทศจะต้องเสียค่าภาษีก่อนจะนำไปจากการควบคุมของศุลกากร หรือมีฉันทักต้องให้ประกันไว้เพื่อชำระค่าภาษีในภายหลัง แต่กฎหมายศุลกากรของบางประเทศคือ จีน, เกาหลี ^{๔๖} ยอมให้มีการผ่อนชำระค่าภาษีได้ ซึ่งหลักปฏิบัติดังกล่าวนี้ไม่มีในพระราชบัญญัติศุลกากรของไทย เพราะตามพระราชบัญญัติศุลกากรถ้าสินค้าไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากรทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วก็ต้องชำระเงินทันที ในขณะที่นำสินค้าออกไป หรือชำระภายหลังก็ได้ในกรณีมีประกันไว้ แต่ก็ต้องชำระเต็มจำนวนไม่มีการผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ได้

๓.๗ การแก้ไขสัญญาซื้อขายในกรณีพิกัตศุลกากรเปลี่ยนแปลงไป

ในกรณีพิกัตศุลกากรเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเพิ่มหรือลดจากอัตราเดิม ผู้นำเข้าเป็นผู้รับภาระในค่าภาษีที่เพิ่มหรือลดนั้นแต่ผู้เดียว แม้ว่าเขาจะมีสัญญาซื้อขายสินค้านั้นกับพ่อค้าในประเทศไทยไว้ก็ตาม ก็ไม่อาจแก้ไขสัญญาซื้อขายที่ทำไว้ล่วงหน้าจนจะมีการเปลี่ยนแปลงพิกัตศุลกากรได้ไม่ ซึ่งหลักปฏิบัติดังกล่าวนี้ในบางประเทศไม่เห็นด้วย

^{๔๖} กฎหมายศุลกากรจีน มาตรา ๒๗ "เครื่องจักร, เครื่องมือที่บริษัทซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐบาลแล้วได้นำเข้ามาใช้ในกิจการของตนเอง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรม เพื่อการส่งออกทั้งหมด และการตั้งโรงงานดังกล่าวได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเศรษฐกิจแล้ว จะได้รับการผ่อนผันในการชำระภาษี และอากรโดยมีประกันไว้เป็นระยะเวลา ๕ ปีจากวันที่นำเข้า เมื่อพ้นเวลา ๕ ปีแล้วผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องจะต้องเป็นผู้ชำระภาษี..."

กฎหมายศุลกากรเกาหลีมาตรา ๓๖ "...ภาษีศุลกากรสำหรับวัตถุในการก่อสร้างโรงงานหรือเครื่องจักรที่สำคัญตามที่บัญญัติไว้ในกฎศุลกากรของประธานาธิบดีเกาหลี อาจได้รับการผ่อนผันให้ชำระภาษีได้เป็นงวด หรือเลื่อนการชำระภาษีไปได้ถึง ๕ ปีจากวันนำเข้า..."

และเห็นว่าเป็นการไม่ยุติธรรมต่อผู้นำเขา หรือพ่อค้าในประเทศแล้วแต่กรณี จึงได้กำหนด
บทบัญญัติไว้ในกฎหมายศุลกากรให้ผู้นำเขาสามารถเพิ่มราคาสินค้าได้อีกเท่ากับค่าภาษีที่จ่าย
เพิ่มในกรณีที่พักศุลกากรสูงขึ้น และในกรณีกลับกันก็ให้อำนาจพ่อค้าในประเทศที่มี
สัญญาซื้อขายไวล่วงหน้ากับผู้นำเขาขอลดราคาสินค้าลงได้เท่ากับอัตราค่าภาษีที่ลดลง ประเทศ
ที่มีบทบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้ได้แก่ อิสราเอล สิงคโปร์ และฮ่องกง ๔๗

๔๗ กฎหมายศุลกากรอิสราเอล มาตรา ๑๔๘ "ในกรณีที่มีการตกลงซื้อขายสินค้ากันไว้
ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี ถ้าไม่มีข้อตกลงในสัญญาซื้อขายดังกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น
แล้ว ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภาษี เป็นการเพิ่ม หรือเป็นการกำหนดอัตราภาษีสินค้าชนิด
นั้นขึ้นใหม่แล้ว ผู้ขายซึ่งได้จ่ายค่าภาษีไปแล้วอาจเพิ่มราคาภาษีที่เพิ่มขึ้นนั้นลงไป ในราคาตาม
สัญญาได้ และในทางกลับกันถ้ามีการลดหรือยกเลิกภาษี ผู้ซื้ออาจลดราคาที่ได้ตกลง เนื่องจาก
ค่าภาษีลดลงจากราคาสินค้าที่ตกลงกันในสัญญาได้..."

กฎหมายศุลกากรสิงคโปร์ มาตรา ๔๘ "ในกรณีที่มีการตกลงซื้อขายสินค้ากัน
ไว้ก่อนการเพิ่มภาษีศุลกากร หรือกำหนดภาษีศุลกากรขึ้นใหม่ และในสัญญาซื้อขายไม่ได้กำหนด
ไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ขายอาจเรียกค่าภาษีที่จ่ายเพิ่มขึ้นเอาจากผู้ซื้อได้ และในกรณีที่มีการลดภาษี
หรือยกเลิกการเก็บภาษี ผู้ซื้อก็สามารถขอลดราคาของลงได้เท่ากับอัตราภาษีที่ลดลงหรือเลิก
เก็บ..."

กฎหมายศุลกากรฮ่องกง มาตรา ๓๐
" ๑. ในเมื่อมีการตั้งภาษีชนิดใหม่ และเมื่อภาษีชนิดใดถูกเก็บเพิ่มขึ้น และ
สินค้าที่เสียภาษีแล้วได้ถูกส่งมาในวันหรือหลังวันที่มีการเก็บใหม่หรือเก็บเพิ่มในการดำเนินการ
ตามสัญญา ซึ่งได้ทำกันก่อนวันนั้น และในกรณีที่ผู้ขายได้จ่ายภาษีใหม่หรือภาษีที่เพิ่มนั้นไป และ
ในกรณีไม่มีข้อกำหนดในสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เขาอาจเรียกราคาสินค้าเพิ่มขึ้นได้เท่า
กับจำนวนภาษีที่เขาจ่ายเพิ่มไป สำหรับภาษีใหม่หรือภาษีที่เพิ่มขึ้นแล้วแต่กรณี

วัตถุประสงค์ในการให้แก้ไขสัญญาซื้อขายดังกล่าวได้นั้น ก็เพื่อความเป็นธรรมแก่
คู่สัญญา เพราะการที่พิกคัตราผู้กลางเปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นสิ่งที่คาดไม่ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงพิกคัตราผู้กลางการปกคัตราถือว่าเป็นความลับ บุคคลทั่วไปไม่มีทางทราบใดดวงหน้า ฉะนั้นคู่
กรณีในสัญญาซื้อขายจึงอาจได้รับผลร้ายจากการเปลี่ยนแปลงพิกคัตราผู้กลางดังกล่าวได้
เพื่อบรรเทาภาระในการเสียหายของคู่สัญญา จึงให้มีข้อกำหนดของกฎหมายผู้กลางยอมรับให้แก้ไขสัญญาซื้อขายที่ทำกันไว้ก่อน และในสัญญาซื้อขายไม่ได้กำหนดวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงสัญญา
หรือกำหนดข้อกำหนดเปลี่ยนแปลงสัญญาไว้ ให้เป็นธรรมแก่คู่กรณี คือถ้าภาษีเพิ่มขึ้นก็ให้ขยาย
เรียกจากผู้ซื้อไปตามอัตราภาษีที่จ่ายเพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกัน ถ้าราคาสินค้าลดลงเพราะ
ภาษีลดลงก็ให้ลดราคาสินค้าดังกล่าวได้เช่นกัน การที่กฎหมายผู้กลางมุ่งเกี่ยวกับกฎหมาย
ภายในในเรื่องสัญญาซื้อขายก็เพราะว่ากฎหมายผู้กลางนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันการ
ค้าในประเทศด้วย นอกจากจะใช้เก็บภาษีเพื่อรายได้ของรัฐแล้ว การที่อัตราภาษีผู้กลางเปลี่ยนแปลง
ไปอาจเป็นผลร้ายแก่พ่อค้าผู้ส่งสินค้าจนถึงกับต้องขาดทุนหรือเลิกกิจการไป เพราะภาษีเพิ่ม
และตนใดทำสัญญาขายไว้ก่อนสินค้าจะมาถึง ภายหลังที่ภาษีขึ้นแล้ว ฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรม
และเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือพ่อค้าในประเทศผู้นำสินค้าเข้า จึงได้เกิดบทบัญญัติดังกล่าวขึ้นเพื่อ
วัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงบทบัญญัติดังกล่าวนี้ยังไม่มีในกฎหมายไทย การที่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
กิจการค้าของประเทศไทยยังไม่กว้างขวางมากเหมือนในต่างประเทศ การเปลี่ยนอัตราภาษี
อากรก็มีน้อยครั้ง จึงไม่กระทบกระเทือนผู้นำเข้ามากนัก แต่อย่างไรก็ดี ถ้าได้มีบทบัญญัติดัง
กล่าวขึ้นก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่พ่อค้าและประชาชนผู้ต้องเสียภาษีผู้กลางโดยทางอ้อม
ยิ่งขึ้น เพราะถ้าอัตราภาษีสูงขึ้นผู้นำเข้าก็ไปเพิ่มราคาเอา กับพ่อค้าภายในประเทศได้ และ
ในกรณีกลับกันถ้าอัตราภาษีลดลงก็ควรให้ลดราคาสินค้าตามสัญญาลงได้ด้วยเช่นกัน.

๕๗ ในกรณีที่มีการยกเลิกภาษีหรือลดและสินค้าที่เสียภาษีแล้วได้ถูกส่งมาใน
วันหรือหลังวันที่ภาษีได้ยกเลิกหรือลดลง มีผลใช้บังคับเพื่อดำเนินการตามสัญญาที่ทำก่อนวันดังกล่าว
ผู้ซื้อในเมื่อไม่มีข้อกำหนดในสัญญาเป็นอย่างอื่น ถ้าหากว่าผู้ขายใดเพิ่มขึ้นจากการยกเลิก
หรือลดภาษีนั้น อาจลดราคาสินค้าจากราคาตามสัญญาไว้เท่ากับจำนวนภาษีที่ยกเลิกหรือลด
แล้วแต่กรณี”